

A Próféta

*Az Igazság hangja,
Isten prófétaasszonya beszél a mi időnkben*

2004. szeptember

megjelenik időközönként

16. szám

*A mi időnk elgondolkodásra és önfelismerésre szolgáló
alapvető gondolatai*

Az állatok gyilkolása az emberek halála

*Minden úgy van, ahogyan van.
A dolgokon nem változtat,
hogy hisszük-e azokat vagy sem*

1. magyar nyelvű kiadás 2004

Jogositott kiadás a kiadó engedélyével:

©Verlag DAS WORT GmbH
Max-Braun Straße 2
97828 Marktheidenfeld - Altfeld
Deutschland

Internet: www.das-wort.com

E-mail: info@das-wort.com

A mű eredeti címe:

*Der Prophet
Die Stimme der Wahrheit. Nr. 16*

***Der Mord an den Tieren
ist der Tod der Menschen***

ungarisch

*Vom Verlag DAS WORT im 2004
genehmigte Übersetzung*

*A szöveg megértéséhez a német
kiadás a mérvadó*

*Magyarországon megjelenteti:
Univerzális Élet
H – 5002 Szolnok
Pf. 125*

Minden jog fenntartva

A Próféta:

Az állatok gyilkolása az emberek halála

*Minden úgy van, ahogyan van.
A dolgokon nem változtat, hogy hisszük-e azokat vagy sem*

Most minden úgy van, ahogyan van; az ember kudarcot vall az élet törvénye elleni viselkedésével. Az emberi gonoszság torzszüleményei évezredek óta a mennyhez kiáltanak. Ezek most lépnek működésbe. Az aratás világosan megmutatja a vetés ismertetőjegyeit.

Néhányan így vélekednek: „Nincs Isten. Ha lenne egy mindenható, bölcs mennyei Atya, akkor nem engedné mindazt a negatívumot, ami ma a világban történik.” Talán titokban ugyanez a véleményük az egyházi felsőbbiségeknek is. Az egyház a makacs igazságkeresőket azzal a bevált kifogással intézi el, hogy „Isten nem enged az Ő titkaiba betekinteni.”

Kétségtelen, hogy ami az állatokkal és a természet birodalmaival történik, többé nem titok. Köztudomású, hogy az ember az okozója ennek a kegyetlenségnek. És az ember így beszél: „Miért nem lép közbe Isten? Miért nem segít?”

Kinek segítsen Isten? Az állatoknak és a természetnek adjon több életerőt, hogy jobban átvészeljék a kínszenvedést, és még radikálisabban kizsákmányolhatóak, a profit céljából levághatóak és legyilkolhatóak lehessenek? Ezzel a „kegyetlenség fejedelmének” segítene, aki a Földből egy siralomvölgyet csinált. – Vagy az emberiséget ölje meg Isten ahhoz hasonlóan, ahogy az ember az állatot? Mindenesetre akkor nyugalmuk lenne az állatoknak az emberektől! – Vagy az emberi szervezetet erősítse meg Isten azért, hogy az károsodás nélkül megbirkózzon még több törvénytelen táplálékkal és élvezeti cikkel, kórokozóval, méreggel, génmanipulált anyaggal és az emberi gonoszság sugárzásával? Tehát az alvilág fejedelmének híveit támogassa Istentől eltávolodott és istentelen garázdálkodásukban? – Eközben felmerül a kérdés: Ki az, aki manapság nem őt követi?

Aki az Isten titkairól szóló egyházi prédikációkban hisz, választott. De nem Istent választotta, mert Isten az emberiség létezése óta beszél az emberekhez.

Isten, a végtelenség szelleme, mindig szócsöveken keresztül beszélt az emberekhez. Minden generációhoz beszélt. Megvilágosodott férfiakon és asszonyokon, valamint prófétákon keresztül nyilatkozott meg. Isten, az Örökkévaló Mózes révén adta az embereknek a Tízparancsolatot. Kétezer évvel ezelőtt Fiát, Jézust, a Krisztust küldte, aki a Hegyi Beszédet tanította nekünk. Isten, a Mindenható nem hagyott minket, embereket az Ő Szava nélkül. Az emberiség történetének minden időszakában egyre csak azt hallottuk: „És Isten mondta...”

Az eltelt kétezer év során Jézus, a Krisztus, minden lélek és ember Megváltója is megnyilatkozott, és kinyilatkoztatta magát. De az emberek tömege soha nem hallgatott Isten közvetlen szavára. Sok ember, azok is, akik magukat kereszténynek nevezik, még ma is hasonlóan viselkedik, mint a pogányságban. Abban hittek, és ma is abban hisznek, amit a papság hirdetett és hirdet, valamint amit a tudomány igazságként közöl. Az emberek szertartásokhoz és kultuszokhoz kötődtek és kötődnek ma is ugyanúgy, mint a pogányságban, abban a hitben, hogy az egyházi hagyomány az élet.

Jézus nem hagyományokra tanította az embereket, mert azok merevséget és visszalépést jelentenek. Isten evolúció, melyet az ember Isten törvényeinek a teljesítésével ér el. A talentumokról szóló példabeszéd a bizonyítéka annak, hogy Isten evolúció és nem tradíció.

Ez úgy van, mint azzal az emberrel, aki idegenbe készült: összehívta szolgálait, és rájuk bízta vagyonát. Az egyiknek öt talentum ezüstpénzt, a másiknak kettőt, a harmadiknak egyet adott, mindenkinek képességei szerint, azután elutazott.

Az a szolga, aki öt talentumot kapott, rögtön elkezdett gazdálkodni, és szerzett hozzá még ötöt. Éppen úgy, aki kettőt kapott, még kettőt szerzett hozzá. Aki azonban az egy talentumot kapta, elment, ásott egy lyukat a földbe, és elrejtette az ura pénzét.

Az úr hosszabb idő múlva visszatért, hogy számadást kérjen szolgálaitól. Először az jött, aki az öt talentumot kapta, hozott még öt talentumot, és így szólt: Uram, öt talentumot adtál; nézd, én még öt talentumot szereztem hozzá. Az ura azt mondta neki: Jól van, te derék, hűséges szolga vagy. Te a kevésben hűséges intéző voltál, most egy nagy feladattal szeretnék megbízni. Gyere, vegyél részt urad örömeiben!

Azután az a szolga jött, aki két talentumot kapott, és ezt mondta: Uram, te két talentumot adtál; nézd, én még kettőt szereztem hozzá. Az ura ezt mondta neki: Jól van, te derék, hűséges szolga vagy. Te a kevésben hűséges intéző voltál, egy nagy feladattal szeretnék megbízni. Gyere, vegyél részt urad örömeiben!

Végül az a szolga is jött, aki az egy talentumot kapta, és így szólt: Uram, tudom, hogy te szigorú ember vagy; te aratsz, ahol nem vetettél, és gyűjtesz, ahol nem szórtál; mivel féltem, pénzedet a földbe rejtettem. Itt van, újra a tiéd. Ura a következőt válaszolta neki: Te hitvány, lusta szolga vagy! Tudtad, hogy aratok, ahol nem vettem, és gyűjtök, ahol nem szórtam. Ezért el kellett volna helyezned pénzedet a pénzváltóknál, hogy amikor megjövök, kamatostul kapjam vissza a magamét.

Vegyétek hát el tőle a talentumot, és adjátok annak, akinek tíz talentuma van! Mert akinek van, annak adatik, és bővelkedni fog; de akinek nincs, attól még az is elvétetik, amije van. A mihaszna szolgát pedig dobjátok ki a külső sötétségbe. Ott sírás és fogsikorgatás lesz.

Az intézményes egyházak és híveik nem csak egy talentumot ástak el, hanem valamennyit, amit Isten, az Örökkévaló, és az Ő Fia, Jézus, a Krisztus az emberiségnek adott. És mindazok, akik az intézményes egyházakra hallgattak, akik együtt úsztak a tradíció áramlatával, éppen úgy gondolkodtak és cselekedtek, mint az egyházi méltóságokat viselő, mert azokat követték.

A jelenlegi helyzetet tekintve elmondhatjuk: Mind az egyházak hatalmi szerkezete, amely hagyományában zátonyra futott, mind az egyházi hívek, mind az állam, amely az egyházi felsőbbbségek cipőfűzőjét köti, és a tudomány, amely az életet manipulálja – mind csődöt mondtak. Krisztus után kétezer évvel nyilvánvaló, hogy semmit nem jövedelmezett az, amit a három hatalmas, világot fogva tartó és hagyományokhoz ragaszkodó „üdvözítő angyal”, az egyház, a tudomány és az állam, mint igazságot kinyilvánított.

Hogy áll a mérleg? Az emberek között békétlenség, csalás, ámtítás, erőszak, harc, félelem és kétségbeesés uralkodik. Elharapódzott az ínség és a nyomorúság minden formája. A földben, a földön és a föld felett semmi sincs úgy, ahogy azt Isten egykor az embereknek adta. Az önzés, önkényeskedés, mohóság és könyörtelenség a természetet meggyalázta, bepiszkította, elpusztította, megmérgezte, megkínozta és legyilkolta.

Az emberi beavatkozás megzavarta a madarak, a halak, valamint a tengerek, folyók és tavak állatainak navigációs elvét. A tengerek és egyéb vizek szeméttel, hulladékkal, szennyel és a vegyszerek sokféleségével telve, olajtól szennyezett és túlságosan kihalászva szennyvízcsatornákká váltak, amelyekben az élet kihalt. A földben és a földön lévő állatok szenvednek, és százalmasan tönkremennek az ember bestiális, hatalmi pöffeszkedése miatt, aki önző vakságában fokozatosan megfojtja saját magát.

Megtagadja tőlük azt a méltóságot, amelyet saját magánál sérthetetlennek tart, miszerint kegyetlen állatkísérletekben megalázza őket; megtagadja tőlük a szabad kibontakozás jogát, amelyet ugyanakkor önmaga számára igényel, őket viszont a tömeges állattartás szűk ketreceiben és karámjaiban az iparszerű hústermelés érdekében kínozza; megtagadja tőlük a

jogot, hogy családban éljenek, miszerint a teheneket és a borjakat elválasztja egymástól; és megtagadja tőlük az élethez való minden jogot, miszerint meggondolatlanul levágja őket, noha időközben már a tudósok bebizonyították, hogy az egészséges táplálkozáshoz egyáltalán nincs szükség húsrá, sőt az inkább ártalmas.

Bár az ember és alkotásai hanyatlóban vannak, ő maga még mindig azon a nézeten van, hogy hatalomvágyát mindennel szemben érvényesítenie kell, amelyről azt hiszi, hogy neki van alárendelve.

Az utóbbi 25 év folyamán Isten Szelleme újra figyelmezteti az emberiséget szócsövén keresztül, akit Ő, az Egyetemes Egy, prófétájának és követének nevez. Belátásra és irányváltásra szólítja fel az embereket. Jézus, a Krisztus, a Prófétai Szón keresztül tanította az embereknek a Hozzá vezető utat, amely az élet Istenben, az Örökkévalóban. Beszélt az érvekről és érzéki vágyak tisztításáról, miközben elítélte a hússal való táplálkozást, és arra szólította fel az embereket, hogy lassanként hagyják abba a húsfogyasztást. A „lassanként” azt jelenti, hogy fokozatosan tisztítsák érveiket a Tízparancsolat és a Hegyi Beszéd alkalmazása által.

Krisztus azonban világos szavakkal beszélt az apokalipsziszról is, ami be fog következni, ha az emberiség semmibe veszi az Életet, ami Ő maga, midőn az ember az állatokat, amelyek neki kis testvérei, tovább kínozza, bántalmazza, megöli és elfogyasztja, hogy eldurvult érveiket kielégítse.

A jelenkorban Isten szava szabadon elérhető mindenki számára az egész Földön, mert Isten Szelleme az egész Földön hallható. Sok év óta áramlanak kinyilatkoztató szavai számos rádió- és tévécsatornán keresztül az egész világba. Számos könyv és kazetta, melyet több nyelvre lefordítottak, a Föld minden országában kapható. Üzenete az Interneten is olvasható. Sok ember felismeri az igazságot, miként minden időben, amikor Isten próféták által beszélt, de az állhatatosság, hogy Őt, Jézust, a Krisztust kövessük, hiányos.

Sok ember ismeri a következő kijelentést: „Aki nem akarja meghallani, meg kell éreznie.” Körülbelül egy évvel az előtt a katasztrófa előtt, hogy elkezdtek az állatok százezreinek leölését, mert BSE (szarvasmarhák szivacsos agyvelősorvadása), valamint száj- és körömfájás betegítette meg őket, azt mondta az Örökkévaló, hogy a Földet, melyet egykor minden állattal és növényvel az emberekre bízott, elveszi tőlük, és Magához emeli. Ez bekövetkezett, mert az emberiség évezredek óta kínozza, szennyezte, illetve sokféle formában és módon terhelte a természetet, növényeket, állatokat és ásványokat, a vizet, a levegőt, tehát az egész Földet; mert az állatokat – amelyekhez a talajban élők, a mikroorganizmusok is hozzátartoznak – bestiális módon kínozza és megölte, a természet törvényeit semmibe vette, s nem mondott le az állati hullák evéséről. Szava többek között így hangzik: *Elég a túlzott emberi aljasságokból, az emberiség táplálója, a Földanya elleni vétségekből!*

És a következőket mondta Isten (1999-ben): *A nyomorúságos teremtményeknek, akik azt hiszik, hogy képesek voltak túltenni a Teremtőn, hamarosan fel kell ismerniük, hogy a Földanya többé nem engedelmeskedik nekik. A Föld most az Enyém, és azt teszi, ami az Én akaratom. Ez azt jelenti, hogy az okok, az emberek vétkei a Földanya ellen okozatokként egyre gyorsabban közelednek felénk.**

* *Gabriele-alapítvány. A természet és az állatok iránti felebaráti szeretet saamlini műve. A Te országod eljön – A Te akaratom megvalósul. Imádkozz és dolgozz c. kiadvány 11. old. A német nyelvű ingyenes lap megrendelhető a következő címen: Gabriele-Stiftung, Max-Braun-Str. 2, 97828 Marktheidenfeld, Németország*

Azóta riasztó események bukkantak fel a világban. Véletlen ez?

A következőkben néhány jellemző példa emlékeztetőül:

- Nagy kiterjedésű árvizek sújtják heteken át Mozambikot, Zimbabwét és Dél-Afrika nagy területeit. Ötmillió embert érint, több mint 150 halott, fél millió hajléktalan. Kolera, malária és egyéb járványok terjednek.
- Észak- és Északkelet-Indiában csaknem 1500 halálos áldozat súlyos áradások miatt.
- Mongólia az utóbbi 50 év legkeményebb telét szenvedte el. A szarvasmarhával és lovakkal együtt 2,4 millió nomád életmódja és kultúrája pusztul el.
- Tornádók a Csendes- és az Atlanti-óceánon. Orkánszerű viharok pusztítanak a mi szélességi körünkben is, különösen a növény- és állatvilágban.
- Aszálykatasztrófák Kínában, Indiában: az asszonyoknak gyakran 20 km-eket kell gyalogolniuk vizes kancsójukkal a kőkemény, repedezett és forró földön, hogy családjukat szűkösen ellássák. Az aszály nemcsak embereket sújt. Szarvasmarhák ezrei pusztulnak el. Kisparasztok veszítik el létalapjukat.
- Erdőtüzek tombolnak hetek óta (2001) Görögországban és Oroszországban. Ugyanígy aszályos időszakok vannak az USA nyugati vidékein és Új-Mexikóban. Sok ezer négyzetkilométer erdő válik a lángok martalékává. Emberek ezreit kell evakuálni.
- Hőmérsékletemelkedés világszerte. Hatalmas jégtömegek olvadnak a Föld déli és északi pólusán, különösen a gleccserek. A tengerek vízszintje emelkedik. A mélyen fekvő területek – Németország nyugati és északi részén is – hosszantartó veszélyre számíthatnak.
- A Föld mágneses mezője egyre jelentősebb mértékben ingadozik, és összességében gyengül. A költöző madarak tájolás hiányában tévútra repülnek.
- Az északi mágneses pólus a 19. század óta több száz kilométert tolódott el. A tudósok arról beszélnek, hogy a Föld egy esetleges pólusváltás felé tart.

Már a nyolcvanas években hallottuk Isten Szellemétől, hogy a Föld tengelye elhajlást mutat.

Nemcsak a mi bolygónkon fog pólusváltás bekövetkezni. A Szellem korszaka hatalommal közeledik. Isten birodalmát ezen a Földön csak a szellemi irányultságú emberek fogadják be. Ők elhagyták pólusaikat – az önzésnek, a lenni és birtokolni akarásnak a programjait. Ők mindenben megadják a tiszteletet Istennek, az Ő akarata szerint élnek és munkálkodnak. Teljesítik a törvényt, Istent, érzéseikben, érzelmeikben, gondolkodásukban, beszédjükben és cselekedeteikben.

A Föld katasztrófája az ember katasztrófájának a tükörképe. Az elemi erők – tűz, víz, föld és levegő – sem engedelmeskednek többé az embernek. Lerázzák magukról azt, amit az ember agresszióval, pusztítással, szennyezéssel, anyagi haszonelvű és kihasználó gondolkodással rájuk rakott. Az embereket utoléri az általuk előidézett okok következményei.

A vulkántevékenységek és földrengések is élénkek voltak az utóbbi években. Mi ennek az oka? Ezekről szintén az emberek tehetnek.

A Föld a finomodás felé halad; megkísérel mindenből, ami szétesett, újat teremteni. Így lesz a fosszilis őserdőkből olaj és szén. Ahelyett, hogy segítenék a Földnek, például megtisztítani az erdőket, és a fát hasznosítani, mi kihasználjuk a Földet. Elvesszük a kőolajat

saját céljainkra, a drága eladásból származó profitért. Éppen így elveszük a Földanyától a szemet, az ásványokat, a köveket és más egyebet.

Hogyan viselkedik egy emberi test, melyből szándékosan eltávolítanak, vagyis kioperálnak szerveket? – Tehát ne csodálkozzunk azon, hogy a Föld reng, és láztól reszket.

Világszerte járványok terjednek. Ismét olyan betegségek lépnek fel, amelyeket az ember már legyőzöttnek tartott. Részben olyan kórokozó variánsokkal, amelyek a rendelkezésre álló gyógyszerekkel szemben ellenállóak.

- Emberek százezrei betegszenek meg évente maláriában csupán Délkelet-Ázsiában. Ezeknek 1 %-a meg is hal. A malária terjesztője, egyfajta szúnyog, most már Európában és Észak-Amerikában is megtalálható.
- Sok járvány jön az állatvilágból, amelybe az ember beavatkozik: BSE; Ázsiában influenza-vírus tyúkoktól és sertésektől; Afrikában AIDS a majmoktól. Újra jön a pestis. Oroszországban gümőkór-járvány dühög.
- A fajok kihalása folytatódik. Naponta mintegy 130 állat- és növényfaj hal ki.

Ebben az időben – az isteni fény sugárzása által és Istennek a Földdel és az állatokkal kötött szövetsége által – minden mozgásba jön, minden nyilvánvalóvá válik. Láthatóvá válik, ami Isten Szellemének szolgál a Földön; a sátáni pedig ugyanakkor lelepleződik. Az igazság fénye mindent napfényre hoz, mind nagyban, mind kicsiben, minden ember életében. Az ellentétes, az antikrisztusi felismerhető lesz olyannak, amilyen.

Az emberek örültsége a szarvasmarha-őrületben csapódott le. Állatvédők arra hívják fel a figyelmet, hogy az állatokat támogatással tenyésztik. Az adófizetőt bevonják ebbe az örültségbe, akár akarja akár nem. Ez erkölcsileg nem helyeselhető!

Most azon sopánkodnak, hogy sok szarvasmarhát öltek le a BSE miatt. Ez álszenteskedés. Miért tartanak olyan sok szarvasmarhát? Azért, hogy az ember apránként megegye őket, hogy azt ne mondjuk: felfalja. Ha az ember azért tart állatokat, hogy elfogyassa őket, ez nem egyeztethető össze az embernek, mint Isten gyermekének a méltóságával. Ilyenkor már csak „zabálásról” beszélhetünk.

Egyébként, ha az állatok evését nézzük, automatikusan felmerül a kérdés: Az állatok „zabálnak”, vagy az emberek zabálnak? Megfigyeltem, hogy az állatok esznek.

Az embertelen ember – hullazabáló. És több szempontból is az, mert amit a húsliszt, az állatok takarmánya tartalmaz, minden képzeletet felülmúl: vágóhídi hulladékok, állatorvosi és állatkísérleti laboratóriumok hulladékai. Volt úgy, hogy a takarmányba emberi placentát keverték; még a gyógyszeripar rákkeltő vegyszerekkel befecskendezett laboratóriumi patkányai is az állatok etető vályújában végezték, csakúgy, mint a partra vetett ámbrás cetek, melyek káros anyagokkal (mint DDT és PCB) voltak tele. Ezeket alapjában véve, mint veszélyes hulladékokat el kellett volna távolítani. De a veszélyes hulladékokat megőrölték, megfőzték és összepréselték, s a szarvasmarhák, valamint a sertések elébe helyezték. Így a vasárnapi pecsenyében minden az emberek ebédjébe került. A tápláléklánc az elejétől a végéig mérgezett hullákból áll. Az ember – a kannibál.

Néhány ember most távol tartja magát a hústól. De a tőlünk származó hulladékot többnyire élvezetesen mégis elfogyasztjuk a táplálékláncon keresztül. Ürülékeink, salakjaink és melléktermékeink leülepedett szennyvíz-iszapként kerülnek a mezőkre. Saját szennyünkbe fogunk belefulladni. Azután pedig az orvosnak kell segítenie, aki ugyanilyen és hasonló „erősítő szerekkel” van megfertőzve.

Többé vagy kevésbé a mezők is szenvednek a BSE miatt, mert tömve vannak azokkal a hordozó anyagokkal, melyek BSE betegséghez vezetnek.

Teremténytársaink fogyasztása egyre veszélyesebbé válik. Azoknak a húsevőknek, akik lemondtak a marhahúsról, meg kellett állapítaniuk, hogy a sertéshús sem biztonságosabb, mert egész állományokat doppingoltak antibiotikumokkal. És aki esetleg át akart térni a halra, Brüsszelből megtudhatta, hogy az Északi- és Balti-tengerből származó halak dioxinnal szennyezettek. A hazai (németországi) pontyok és pisztrángok sem megbízhatóak többé, mert ezeket is az Északi- és Balti-tengerből származó döglött fajtársaikkal takarmányozták. Végül az a kiút is megszűnt, amit a szárnyasok jelentettek: már maga a Szövetségi Közegészségügyi Hivatal sem tartja kizártnak, hogy a libák és kacsák is BSE terjesztők. Sőt már a struccnak az agyvelejében is, melynek fogyasztására sokan áttértek, újabban ugyanolyan szivacsos állományt fedeztek fel, mint a BSE-vel fertőzött szarvasmarhákéban. Egyre több állat tagadja meg az engedelmességet az emberek mohóságától.

Mégis a hús iránti vágy nyilvánvalóan semmivel nem befolyásolható, mert a húsevők most több szárnyast fogyasztanak, mint marha- és sertéshúst, s mindenütt nagy baromfi-hizlaló létesítmények létesülnek. A természet- és állatvédők riadót fújnak. Ami ezeken a baromfifarmokon végbemegy – ahol akár 40 000 állatnak kell igen szűk helyiségben együtt élnie – minden képzeletet felülmúl: az állatok agresszióból és félelemből kölcsönösen sebesre csipkedik egymást, ezért csőrüket leégetik, vagy lábujjaikat levágják. Sok állat megbetegszik, ezért tartásukhoz tonnaszámra használnak antibiotikumokat. Az állatvédelmet lábbal tiporják – de a fogyasztót ez mit sem érdekli, neki csak arra van gondja, hogy élvezettel elcsámcsogja hízott csirkéjét!

A vadászok időtlen idők óta különösen hátborzongató módon kapcsolódnak össze az állatok sorsával:

A vadászok azzal igazolják véres mesterségüket, hogy ők gondoskodnak a természetben az egyensúlyról. Állítólag sok az állat, és egyes állatfajok túlságosan elszaporodnának. A megfigyelések azonban messzemenően nem ezt igazolják a Föld lakatlan vidékein.

Az ökológusok újabb tanulmányai azt az eredményt mutatják, hogy az állatok a populációnövekedés szabályozására belső mechanizmussal rendelkeznek. Így például az elefántok esetében megállapították, hogy nem az éhség vagy a halál, hanem a nőnemű állatok flexibilitása határozza meg a növekedési rátát a nemi érettség kezdetén. Ha túlnépesedés fenyeget, a születési arányszám csökken. Hasonlót állapítottak meg szarvasoknál, jávorszarvasoknál, kőszáli kecskéknél és más nagy emlősöknél. A populáció sűrűségétől függően sok madárfaj visszafogja magát a költéskor. Ha sok azonos fajhoz tartozó madarat lelőnek, aktivizálódik a nem költő egyedek tartaléka, és több állat fejlődik ki, mint amennyi a madarak irtása előtt létezett.

Egyetlen faj sem szaporodik mérték és cél nélkül. A populációt nem a harc és a halál korlátozza kívülről, hanem belső mérték.

A vadászat erre a célra nemcsak alkalmatlan, hanem teljesen fölösleges. A kiadványban, mely a következő címet viseli: „*Gabriele-alapítvány. A természet és az állatok iránti felebaráti szeretet saamlini műve*” olvashatjuk, amit Isten, az univerzum mindentudó és mindenható Teremtője mondott erről:

Az erdő és a mező állatai hontalanok, mert alattomos zsákmányolók leselkednek a teremtményekre, hogy megöljék őket.

Sok embernek az a téves szemlélete, hogy a természetben neki kell az egyensúlyt fenntartania. Isten azt mondta: Én Vagyok a kiegyenlítő erő az egész végtelenségben és a Föld természeti birodalmaiban is. Nincs szükségem fontoskodó emberekre, akik azt hiszik, hogy az egyensúlyt nekik kell fenntartaniuk.

Ezért az embernek nem kell magát mesterségesen rablóvá tennie, hogy a „természetes ellenséget” pótolja. Ő csak megzavarja a természet belső harmóniáját, szétszakítja az állatok szociális kötelékét, tönkreteszi pihenőhelyeiket és táplálékterületeiket, nagykiterjedésű vándorlást okoz a természetes ritmuson felül.

A vaddisznóknál például a vadászok elsőként a csoportban vezető szerepet betöltő nőtényt veszik célba és ejtik el. A vadásznak nem okoz gondot, hogy ezzel nemcsak megzavarja, hanem még szét is rombolja az állatok közösségi rendszerét. Ehhez a témához kapcsolódnak egy hivatásos vadász fejtegetései: *A vezérkoca vezet és szervez. Aki azt megöli, tönkreteszi az egész csoport szociális strukturáját. Kilövése rendezetlen tömeget hagy hátra, amely tájékozódási képességének hiányában kóborlásba kezd, ellenőrizetlenül szaporodik, és végül mezei károkat okoz.* (Süddeutsche Zeitung, 2000. 12. 16.)

Igazán jó példa olvasható ki ebből, hogy a vadász hogyan „tartja fenn a természetben az egyensúlyt”.

Őn tudja már, honnan jön a vadászok „Vadász-szerencsét!” köszöntése, és mit fogyaszt Ön vadászszákmányként?

Például a nyulaknál a derék vadász egy töltet söréttel keresi a „szerencséjét”, ami az áldozatnak nemcsak a bőrét, hanem az alatta fekvő idegrendszerét is szitává lövi. A nyulak vergődnek a fájdalomtól, és gyakran úgy sírnak, mint a kis gyerekek. Akkor közeledik a büszke vadász, és agyonüti a nyöszörgő állatot – egy bottal, egy kés markolatával, a puskája agyával, vagy a keze élével; természetesen több ütés szükséges, mire a vadásznak „sikerül”. Ezek semmi esetre sem megengedhetetlen túlkapások, hanem vadászképzéseken ajánlott módszerek. Vadász-szerencsét!

És Ön a vadászszákmánynak köszönhetően élvezheti nyúlpecsenyéjét. Néha-néha még ráharap egy sörétre. A legközelebbi alkalommal talán gondolni fog arra is, hogyan érezne magát, ha hetvenöt ilyen golyót repítenének a bőre alá, és végül egy puskatussal agyonütnék.

Egy rövid időre talán maga elé képzeletben a nyulat, amint nagy szemekkel és fülét hegyezve ugrabugrál a mezőn, amikor a halálos lövés eltalálja őt, hogy Ön megehesse. Nem szeretne a jövőben inkább lemondani erről a falatról?

Őzre és vaddisznóra a derék vadász nem egyszerű tölténnyel lő, hanem olyan lövedékkel, amely az eltalált állat belsejében megnagyobbodik, illetve osztódik (expanziós lövedék), vagy meggömbül (deformációs lövedék). Miért? Ezzel az eltalált állatból lehetőleg sok „cserkészésre alkalmas jelet” nyernek – vért, gyomor- és béltartalmat, szőrszálakat, csontszilánkot stb. Ez állítólag megkönnyíti a megsebesített, de még nem halott vad keresését. Azért, hogy a vad e keresgélés közben ne szaladjon el, néhány óráig hagyják „betegeskedni” – ahogy a vadász mondja. Csak ezután kutatják fel, hogy a kimúlófélben lévő vadat egy kegyelemlovással véglegesen megöljék. Eme ölési forma helyett az állat leszúrása is érvényben van, mint vadászhoz illő. A csülkös vadak nagy része, például őz, szarvas, gímszarvas, dámszarvas, zerge, vaddisznó, ilyen módon órákig tartó kínlódás után múlik ki. Amikor az állat végül meghal, azonnal „kizsigerelik”. A beleket és a többi belsőséget a még meleg testből tépik ki. Ebben az esetben a vadász cselekvésmódja alig különbözik egy vérszomjas ragadozóétól, amit „bestiálisnak” szoktunk nevezni.

Mindez „vadászhoz illő”. Ha Ön a legközelebbi őzsültjét rendeli, elgondolkozhat azon, hogy ételáldozata milyen hosszú ideig botorkált sebesülten és a fájdalomtól majdnem eszméletlenül az erdőn keresztül, hogy „cserkészésre alkalmas jelet” hagyjon maga után. A fájdalom, amit az állat átélt, hormonkiválasztáshoz vezetett, és benne van még az Ön sültjében is. Ön megeszi vele a gyötrelmet. Valóban ezt akarja?

Németországban erdőn és mezőn évente több mint 300.000 vadász okoz békétlenséget, félelmet, stresszt, rendetlenséget, fájdalmat és halált. Naponta 13.000 – 15.000 állatot

puffantanak le kényelmes magaslesből, vagy idézik elő halálukat kegyetlen módon csapdákkal, egyrészt felmérhetetlen kín közepette, amikor lelövik őket, és sebesülten szanaszét hevernek, másrészt csapóvasban vergődve, amíg ki nem múlnak. Az állatoknak általában semmi esélyük sincs arra, hogy életben maradjanak.

A „vadászat” szó, amely eleve rossz dolgot fejez ki, szépítgetésnek tűnik. Az igazság az, hogy ez az öldöklésben való kéjelgés. „A vadászat mindig a háború egy formája”, mondta Goethe. A „vadászás” az emberi elme baj egy változata, állapította meg Theodor Heuß, akinek a Német Szövetségi Köztársaság első elnökeként, mint nem-vadásznak kellett vadászatra járnia a diplomatákkal. Az orosz író, Lev Tolsztoj azt mondta, hogy „az állatgyilkosság az embergyilkosságtól csak egy kis lépésre van”.

Egyre több ember sejtí ezt. Körkérdések dokumentálják a vadászat elutasítását. A lakosság több mint fele – a nőknek kétharmada – elutasítja az erdőkben történő tömeggyilkosságot.

2000-ben szokatlanul sok vadászbaleset vált ismertté a média révén. Néhány példa: *Vadász vadászt lőtt le. Róma – tragikus vadászbaleset Cuneo-nál (Észak-Olaszország): vaddisznóvadászaton egy 39 éves vadász tévedésből lelőtte a barátját. Bánatában golyót repített a saját fejébe. A két férfit csak két nap múlva találták meg*

Egy további eset: *Az egyik vadász lelőtte a másikat. A golyó egy kőről pattant vissza: Rendkívül tragikusak egy Magyarországon történt vadászbaleset körülményei, ahol meghalt egy Bad Neustadtból jött, 54 éves gyógyszerész. Mint jelentik, a családapa barátaival vaddisznóra vadászott. Egy magyar újság hírül adja, hogy az 54 éves ember és vadász kollégája egy szomszédos magaslesről lőttek a vadra. Amikor megpróbálták a már meglőtt vadkant újra eltalálni, az egyik vadász fegyveréből a golyó egy kőről a másik magasles irányába pattant, ahol a gyógyszerészt egyenesen szíven találta. (Das Weisse Pferd, 2000 április, 8. szám)*

A *Das Weisse Pferd* című újság néhány hasonló esetet a következő módon foglalt össze: *Balesetek sorozata. A vadászok élete is veszélyessé vált.*

A szarvasvadászat ez évi megnyitója kudarcba fulladt az Egyesült Államokban. Ez alkalommal – szarvasok ezrei mellett – kilenc vadász meghalt.

New York államban két vadászt állatnak néztek, és agyonlőttek. A harmadik az izgalomtól szívinfarktust kapott, a negyedik leesett a magaslesről, és nyakát törte. Wisconsinban hasonlóképpen lelőttek egy vadászt, négyen halálos szívinfarktust szenvedtek.

New York államban a szarvasok növekvő számára hivatkozva a hatóságok felszólították a vadászokat, hogy annyi állatot lőjenek ki, amennyit csak lehetséges.

Új-Zélandon is vadászbalesetet szenvedett egy vadász – a kutyája miatt. Amikor egy meglőtt vaddisznót le akart szűrni, kutyája ráugrott a földön fekvő puskára. Meg volt töltve, és ki volt biztosítva – a golyó a vadász lábát találta el. Egy útra vonszolta ki magát, és ott hat órát kellett várnia, amíg rátaláltak. Hogy a meglőtt vaddisznóval mi lett, nem derül ki a sajtóból.

A szerkesztőség kommentárja: *Amit az ember az állatoknak okoz, visszaszáll rá. Ez régóta ismert. Legfeljebb az az új, hogy a hatás ilyen gyorsan bekövetkezhet.*

Lehetséges, hogy itt a küldés és fogadás törvényszerűségével, az oksági törvénnyel van dolgunk? A vetés és aratás törvénye egy puska, amely jobban eltalál, mint akármelyik vadász!

Néhány év óta egyre inkább divatba jött a „kényelmes vadászás”. Vadaskerteket, úgynevezett „vadász-rezervátum”-okat létesítenek, ahol például vaddisznókat gondoznak és szaporítanak. Sőt jó takarmánnyal hizlalnak.

A Cloppenburg-vadaskert 280 hektár alapterületű, ami legjobb esetben is 15 vaddisznót tud eltartani – itt azonban legalább 300 állatot tartanak. Aki itt sétál, jó eséllyel találkozhat szelíd disznókkal. Néhány malacot a közelben fekvő Niersbachban név szerint ismertek, például Ritát, az anyakocát, akiről a „Népbarát” c. lap azt írja, hogy szívesen koldul a „gyerekes családoktól kenyeret és almát”. Ahogy a faluban mesélik, egy vadkan még az órá vadászóktól is megpróbált eledelt kérni.

Múlt év október 31-ig ezek az állatok kényelmesen éltek életüket a düsseldorfi üzletember, Ulf Cloppenburg ügynevezett „vadász-rezervátum”-ában – nem sejtve, hogy a tulaj milyen célra tartotta és hizlalta őket. (DIE ZEIT, 1999. 4. 22.)

Németország legfőbb vadásza, Constantin Freiherr von Heeremann erkölcsileg kifogástalannak tartja, ha egy ember kedvtelésből szelíd vaddisznókra lövöldözik. *„Szabályszerűen zajlott a vadászat. Vadászhoz illően vadásztak”, állítja. – A „vadászhoz illő” vadászat – ahogy egy szövetségi vadásznapon rávilágított – „az élet iránti tiszteletet és figyelmességet személyes ügyvé emeli”.*

Csodálkozik az ember! Valami itt csak nincs rendjén, mondja a naiv, józan emberi ésszel megáldott kortárs...

A „tisztelet és figyelmesség az élet iránt” kifejezésről felvilágosítást adhat a következő idézet is a ZEIT című folyóirat már említett cikkéből:

A vadászrezervátum eredetileg feudális vívmány, amelynek nagy szerepe volt a 16. században. Ennek egyrészt a vadász nemesek találati hányadát kellett emelnie, másrészt a parasztok mezejét volt hivatva a vadaktól és az orvvadásztattól védeni. Ma az ilyen vadaskertek a vagyonos vadászoknak könnyítik meg a dolgukat, hogy fáradtság vagy hosszú lesben állás nélkül, két üzleti tárgyalás között jöhessenek lőni. A vadászmagazinok hemzsegek a hirdetésektől. „100 százalék vadász siker! Eredeti vadaskert a bajor erdőben sikavad, dām vad, rőt vad és muflon-kilövést ígér” – olvashatjuk. Az elkülönítettség mindenképpen eladási érvnek számít a vadaskerti vadász körökben: Így az ember „elrejtőzve és titokban, megvédve a nyilvánosság tekintetétől” élheti át „az év legizgalmasabb óráit minden erősségi osztályba tartozó gímszarvasra, valamint eredeti vadkanra vadászva”, reklámozza vadász-rezervátumát egy allgäui ember.

Egyébként ezek a vadaskertek korántsem olyan előkelők és nagyok, mint Ulf Cloppenburgé, amelyről már szó volt. *A legkisebb éppen csak 75 hektárnyi,* írja a DIE ZEIT.

Teljes joggal mondható: A feudális vívmány, a vadászrezervátum azért van, hogy alattomosan állatokat gyilkoljanak. Egy tanács minden vegetáriánusnak, és azoknak, akik úton vannak, hogy vegetáriánusok legyenek, és akik nem sorolják magukat azokhoz a előkelő urakhoz, akiknek a „Jó vadászatot” üdvözlésre van szükségük, és a vadászszákmányt többek között állatkannibalizmusnak tartják és élik át: Engedjék át nekik az állatkannibalizmusból származó vadászszákmányukat! „A minden akciót reakció követ”, vagy „a minden okot megfelelő okozat követ” törvény szerint azok az emberek, akik alattomosan ölik az állatokat, elszenvedik „erkölcsi, etikai” halálukat. Az állatok gyilkolása az emberek halálává válik.

Ilyen módon tud kihalni az emberek feudális uralma is, úgy hogy a Földön fokozatosan felébred a szabadság és testvériség, az állatokkal szemben is, akik az emberek kis testvérei.

Sok vadásznak a magatartása, aki állatokat gyűjt össze magaslese előtt az etetővályúkhöz, egy jelenetre emlékeztet a „Schindler listája” című díjazott filmből. Ebben a filmben a koncentrációs tábor parancsnoka sportot űz abból, hogy már korán reggel kilépett házának teraszára, amely mint egy magasles, kimagaslott a nagykiterjedésű koncentrációs táborból. Vadászpuskájának távcsövén keresztül teljes nyugalommal kiválasztotta egyik vagy másik áldozatát, akit mindig egyetlen lövéssel terített le.

Nem hasonlíthatjuk össze a koncentrációs táborok emberáldozatait az erdők állatáldozataival és a koncentrációs táborok felügyelőit a vadászokkal – de a gyilkolás fajtája és módja, illetve az effajta élvezet félelmetes hasonlóságot mutat. Az említett filmben az áldozatok életre-halálra ki vannak szolgáltatva a gyilkosnak, a gyilkos élet és halál urának szerepét játssza. Az elszánt mesterlövész nem engedte, hogy bárki megkérdőjelezze gyilkoláshoz való jogát; az államhatalom mögötte állt, míg végül később maga is csak a bitófán végezte.

Senki ne gondolja, hogy ennek vége. Ez a forgatókönyv az állatokkal szemben még mindig tart, és következménye van. Mikor fogja mindez a ma élő németeket eltalálni? Mert amit elvetettünk, azt le fogjuk aratni. Az állatjárványokkal ez már elkezdődött.

Az agresszió-potenciál, amely – amint az utóbbi száz év német történelme mutatja – mindig is létezett lappangva, már csak az ártatlan és védtelen állatokon tombolhatja ki magát téves megítélés szerint kockázat nélkül és büntetlenül.

Biztosan nem véletlen, hogy Németország bizonyos részein, például Alsó-Frankföldön az agressziópotenciál kiéléséhez óriási kilövő tornyokat emeltek, melyek úgy néznek ki, mint a koncentrációs táborok őrtornyainak hű másolatai. Ilyen kilövő tornyokat előszeretettel állítanak fel a szomszédos vadászterületek határán, miáltal egyetlen állat sem lépheti át élve a határt. Mihelyt egy szerencsétlen teremtés átdugja a fejét a körzet határán, kegyetlenül lepuffantják távcsöves puská segítségével.

Sok ember közömbösen nézi végig az emberi faj eme brutalitását, ahogy a Schindler listája című filmben is tette a legtöbb ember, mikor embertársait üldözték és meggyilkolták. Ma a pártok, melyek nevükben a „keresztény” szóval büszkélkednek, az alattomos ölési potenciált támogatják – azzal, hogy sikeresen megsemmisítik az állatvédelem alkotmányjogban való rögzítésére és a legális kéjgyilkosság korlátozására való törekvéseket.

Azonban ahogy Schindler gyáros az említett filmben az uralkodó hatalommal szembehelyezkedve, személyes ereje latba vetésével, nagy kockázat árán megmentette azt a sok embert, akinek nevét felírta egy listára, a természet és az állatok számára is van ma remény. *A Gabriele-alapítvány. A természet és az állatok iránti felebaráti szeretet saamlini műve*, egy olyan folyamatosan fejlődő segélyszervezet, mely célul tűzte ki, hogy teret szerezzen az állatoknak a túléléshez, és megmentse őket az eldurvult, gátlástalan emberek üldözésétől. Ehhez a segélyezéshez már rendelkezésre áll néhány száz hektár földterület, ahol a cselekvés mértékét nem az emberi brutalitás, hanem az Isten teremtményeire való figyelem képezi.

Egyeseknek nem elég az állatok gyilkolása. Az előkelő urak többek között egyenesen az állatok életterét veszik el. Mint ismeretes, szűk mezőkre zsúfolják őket össze, ugyanakkor nagy hangon hirdetik, hogy sok az állat, és hogy rendkívül nagy károkat okoznak az erdőkn és a mezőkön. Ezért nézetük szerint az állatokat le kell puffantani – itt ugyanis egyszerű lelövésről már nem lehet beszélni.

Adjátok vissza az állatoknak az életteret, ami megilleti őket – akkor fokozatosan megszűnhet az állatok gyilkolása, s aligha érheti több kár az erdőt és a természetet.

A szűk életterben nincs elegendő táplálék. Az előkelő urak természetesen nem tudják, hogy az éhség kétségbe ejt, és nem enged válogatósnak lenni. Így van ez az állatoknál is; éhesek, és ezért mindent megesznek, amihez hozzájutnak.

A vadaskertben az állatok még szűkebb életterbe vannak zárva, de csak addig, amíg az előkelő urak nem végeznek velük.

Aki átengedi az előkelő uraságoknak, hogy elpusztítsák saját magukat, vegetáriánus lesz, vagy az marad. Kedves felebarátaim: ne együnk többé húst, engedjük ezt át az előkelő uraknak, ha annyira azt akarják! Ha azután lassanként kitör a Kreutzfeld-Jakob-kór, egymást ápolgathatják, ha van rá módjuk, vagy adott esetben imára kérhetik fel a papokat, hacsak azok nem szenvednek már maguk is a pulykakakas-pecsenye miatt.

A vadászok állítólag vadőrök, a természet és az állatok őrzői, de üldözőkké váltak, akik üzik, hajszojják, kínozzák és lelövik az állatokat, ahol csak találkoznak velük.

Krisztus Szava az Ő kinyilatkoztató művéből, az *Ez az Én Szavam**-ból:

Jaj a vadászoknak, és jaj azoknak, akik húseledel után vágyakoznak! Ahogyan a vadászokat, úgy azokat is, akik kannibálokhoz hasonlóan mohón fogyasztják az állatok húsát, kínozni és vadászni fogják az állatoknak okozott kínok, szenvedések, és fájdalmak következményeként. Ez azokra is érvényes, akik a növény- és az ásványvilágot gyalázzák. Azok is szenvedni fognak gonosz tetteik miatt. Amit az ember vet, azt aratja. (német kiadás 147-148. oldal)

* *Ez az Én Szavam. A és Ω. Jézus Evangéliuma. Krisztus kinyilatkoztatása, amelyet időközben az igazi keresztények már az egész világon ismernek*, 1104 old., német és a főbb világnyelveken kapható. Megrendelhető a kiadónál: Verlag DAS WORT, Max Braun Straße 2, 97828 Marktheidenfeld, Németország, Tel. 0049-9391/504-135, Fax 0049-9391/504-133. (A magyar fordítás előkészületben van.)

Ha már a vadász egy ennyire különös, sőt elfajzott mentalitású embertípus, igazán izgalmas lehet, vajon mi sül ki abból, ha a papok, plébánosok vagy a magukat kereszténynek nevező egyházak más magas méltóságai a vadászat témájával foglalkoznak.

Az Interneten volt olvasható:

Egy lelkipásztor Interneten keresztül küld vadászüdvözetet és kíván „vadászszerencsét”. Egy lüchow-i evangélikus-lutheránus lelkész, aki teológus és sok éve vadász, Hubertus-mise ötleteket kínál.

Csak néhány a kijelentései közül:

A Hubertus-mise „az ember teremtésben elfoglalt helyének igényes megfontolása” szerint zajlik ... a szerző „elmélyülten foglalkozik azzal a kérdéssel, hogy az állatok megölése a vadászat során hogyan egyeztethető össze a keresztény etikával ... A vadnak gondját kell viselni. Felhagyni a vadászattal nem a felelősség vállalását, hanem elhanyagolását jelenti. ...” (epd Niedersachsen-Bremen/ b2073/ 2000. 08.18.)

Dag Frommhold megállapítása: *A hozzá hasonlók társaságában egyetlen vadász sem tagadja, hogy a vadászat, az ölés és a zsákmányszerzés örömet okoz neki, de nyilvánosan sokkal kevesebb vadász ismeri el ezt a tényt – tudják, miért.* (www.tierbefreier.de)

A vadászok védőszentjének, Szent Hubertusznak tiszteletére rendezett istentiszteleten mondják: *A vadásznak is a teremtés rendjével összhangban kellene cselekednie. Ehhez nagyon is hozzá tartozik az állatok elejtése... A vadászok „hangozzák Isten tiszteletére”. A szakszerű vadászt a plébániai központban istentisztelettel zárult.* (Darmstadter Echo, 2000. 11. 17.)

Isten nem akar olyan tiszteletet, amely csupán emberi öntisztelet. Jeremiásnál egészen mást mond Isten: *... nem a tűz- és véráldozatokról beszéltem ősseiteknek, és nem azokról adtam parancsokat nekik, amikor kivezettem őket Egyiptomból.*

A germersheimi kerületben Hirsch esperes a következőket fejtette ki: *Az állat felelősséggel és tisztelettel való hasznosítása az ember legitim joga, és a vadászoké is, akik személyesen tesznek meg minden tőlük telhetőt a természet megőrzéséért.* (DIE RHEIN-PFALZ, 2000.10.17.) A „tőlük telhető” azt jelenti: kényük-kedvük szerint puffantgatnak le állatokat.

Ez a rövid bepillantás, azt hiszem, elégséges. Bizonyára belátjuk, hogy miért mondta Isten a következőket: *Elég! Betelt a pohár.*

Látjuk, hogy milyen hajlékonyan igazodnak az egyházi emberek a közélet különféle követelményeihez. Ebben gyakorolhatták magukat már idestova 1700 éve – vagy még régebb óta, ha figyelembe vesszük az Ószövetség gyakorlatát. Minden bibliatudós tudja, hogy az Ó-

és Újszövetség nagy része hamisítvány – nem Isten szava. Az Ótestamentumban az évszázadok folyamán mindenképp előtt papok és udvari tisztviselők foglalták írásba elképzeléseiket. Az Újtestamentumban nem a Názáreti Jézus kortársai voltak azok, akik az „Evangéliumokat” megfogalmazták; az „evangélisták” neve mögé ismeretlen szerzők rejtőztek, akik csak hallomásból ismerték a Názáretit, másrészt pedig saját „teológiai” elképzeléseiket szőtték bele a szövegbe.

A vadászat legnagyobbbrészt még mindig a férfiak dolga. A katolikus egyházban is kizárólag férfi teológusoknak tartják fenn a magasabb titulusokat. Egy gondolat ezzel kapcsolatban:

Ha a papok és az efféle „méltó” „Istenszolgálók” kezdettől fogva nem ragaszkodtak volna oly makacsul ahhoz, hogy az egyházat, a vallási közigazgatást férfiak ügyévé tegyék; ha nem a patriarchátust szorgalmazták volna, hogy a hatalom férfiak kezében legyen; ha nem akarták volna feltétlenül kizárni a nőket, akkor ösztönéletük biztosan sokkal kiegyensúlyozottabb maradt volna, és nem fajul oly szélsőségesen el, amint ez most újabban napvilágra került.

Az Ószövetségben az ember állati hajlamait az ártatlan teremtményeken juttatja kifejezésre, és ma sem tesz ellenvetést az állatok kínzása és gyilkolása ellen. A középkorban néhány egyházi kéjenc a kínvallatásban, valamint az eretnekek és az állítólagos boszorkányok elégetésében gyönyörködött, ma pederasztaként tevékenykednek – tehát kisfiúkkal, szerzetesi tanulókkal és hozzájuk hasonlókkal vétkeznek – valamint apácákat erőszakolnak meg.

Az ember, aki állatokat kínoz és öl, gyakran semmiféle megbánást nem tanúsít. Lelkiismerete, etikai, erkölcsi ellenőrző szerve, eltompult. Számára adott esetben csak az ok és az okozat törvénye által válik újra tudatossá, hogy mit jelent ínséget és kínt szenvedni.

Iszonyat látni, hogy milyen bestiálisan viselkedik az ember. Létezik-e még egy halvány reménysugár? Talán van még itt-ott néhány értelmes ember, aki felismeri, hogy mi közeledik, aki józanul gondolkodik, és sok jóakarátú embernek segít megmenekülni. Megmenekülni mitől? A szörnyetegtől, aki embernek adja ki magát, és aki értelmét veszítve, a legkevesebb józan ésszel sem élve, egy még soha nem létezett, az egész világra kiterjedő káoszt idéz elő.

Sok ember tud a törvényszerűségről: „Minden reakciót akció előz meg” vagy „minden következménynek kiváltó oka van”. Isten Szelleme beszélt és ma is beszél a vetés és aratás törvényéről. Az aratás mindig egy neki megfelelő vetésből származik. Fordítva ez azt jelenti: A vetés magában foglalja a várható aratást. – Eme egyszerű és logikus összefüggés alapján az ember fel tudja mérni a küszöbön álló szerencsétlenségeket. Aki nem akarja elhinni, hogy mi felé halad az emberiség a vetés és aratás törvénye szerint, meg fogja azt tapasztalni, mert az idő beérett. Az aratás folyamatban van.

Isten Szelleme az emberré válás kezdetén az embernek adta a Földet. Értelem szerint ezt mondta: „Tegyétek alattvalóvá a Földet”, ami azonban nem azt jelenti, hogy zsákmányoljuk ki a Földet és kínozzunk, ölünk meg mindent, ami abban, azon és az alatt él; ahogy azt sem, hogy a természeti törvény ellenében termékenyítsük meg az állatokat, vagy hogy fogyasszuk el őket és így tovább.

*A Próféta 15. számában, Az állatok panaszkodnak – a prófeta vádol!** című könyvben azt olvassuk, hogy Mózesnek és a korabeli papságnak az Istene megengedte az állatok ölését, feláldozását és elfogyasztását. Ezek az állatokkal végrehajtott szertartások azonban nem az Ő igaz prófétáin keresztül küldött isteni szóra nyúlnak vissza. Az akkori papság találta ki ezeket, és a nép előtt úgy tettek, mintha az egy és igaz, örök Istentől való parancsolatok, vagy egyáltalán parancsok lennének. Ez a hazugság beépült a hagyományba, és feljegyezték; így például Mózes 3. könyvében, a Levitákban még ma is ezt olvassuk:

Azután odahozatta (állítólag Mózes) a tűzáldozati kost, Áron és fiai pedig rátették kezüket a kos fejére. Miután levágták, Mózes körös-körül az oltárra hintette a vért. Földarabolta a kost, és elfüstöltögtette Mózes a fejet, a darabokat és a hájat. A belet és a lábszárakat megmosta vízben, és elfüstöltögtette Mózes az egész kost az oltáron. Tűzáldozat volt ez, kedves illatul, tűzáldozat az Úrnak, ahogy megparancsolta Mózesnek az Úr.

** Ingyen kapható a következő címen: Univerzális Élet, 5002 Szolnok, Pf. 125., Tel.: 56/ 411-289.*

A Próféta 15. számában, *Az állatok panaszkodnak, a próféta vádol!* című könyvben, ha szeretnének, további példákat olvashatnak a koraegyházi „költészetből”.

Az a megvetendő forma és mód, ahogyan az állatokkal minden időkből bántak és bánnak, a több-istenhitből származik, melyben emberek állatokat áldoztak fel, hogy az Isteneket jóindulatra hangolják és jó hangulatban tartsák. Az Ószövetség prófétái által Isten az állatáldozat minden formája ellen beszélt. Jeremiás által például ezt mondta: *Égő áldozataitok nem kedvesek, véres áldozataitok nem tetszenek nekem* (6,20), Ézsaiás által: *Elegem van az égőáldozati kosokból, a hizott marhák kövérjéből! A bikák, bárányok és bakok vérében nem telik kedvem.* (Ézs 1,11), és Hóseás által: *Mert szeretetet kívánok, és nem áldozatot, Isten ismeretét és nem égő áldozatokat* (6,6). Hasonló tartalmú további kijelentések többek között: Ézs 1,13; 1 Sám 15,22; Hós 8,11-13; 3 Móz 5,21-27; Jer 7,22-28; Mik 6,6-8; Zsolt 50,9-21. Ezek a beszámolók nyilván elkerülték a papság figyelmét a Biblia meghamisításakor.

Az állatok elfogyasztás céljából való lemészárlása is állatáldozatnak tekinthető.

Jézus kipellengérezte az állatok elleni erőszak minden formáját, az állatok elfogyasztását is. Egyes emberek most azt az ellenvetést tehetik, hogy Jézus is evett húst, csakúgy, mint halat, ami szintén hús. Még halat is szaporított. Ehhez Isten Krisztusa nagy kinyilatkoztatásában az *Ez az Én Szavam, Alfa és Omega* című műben a következőket mondja:

Sem az apostolok, sem a tanítványok nem járultak hozzá a bárány levágásához. Azonban mind Engem, mind az apostolokat és tanítványokat egy fogyasztásra elkészített bárányból kínáltak meg, amely a szeretet adománya volt. Felebarátaink ezzel akartak bennünket megajándékozni, mivel ők jobbat nem tudtak. Én megáldottam az adományt, és kezdtem fogyasztani a húst. Apostolaim és tanítványaim Hozzám hasonlóan cselekedtek. Utána értelem szerint a következő kérdést tették fel Nekem: Nekünk tartózkodnunk kell a húsfogyasztástól. Így parancsoltad nekünk. Most pedig Te magad fogyasztottál húst.

Én így oktattam az enyéimet: Az ember ne öljön kedvtelésből állatot, és ne is fogyassza azon állatok húsát, amelyet húsfogyasztás céljából öltek meg. Azonban ha azok az emberek, akik még tudatlanok, húst készítettek táplálékkul, és azt a vendégnek ajándékként egy lakomán felkínálják, akkor a vendégnek az ajándékot nem kell visszautasítania. Mert különbség van a hús iránti vágyakozásból, és a vendéglátó fáradozása iránti hálából való húsevés között.

Aki azonban ismeri a törvényt, adjon általános tanácsot vendéglátójának, ha lehetséges, és ha a külső körülmények, valamint az idő megengedik, de ne akarja őt jobb dologra kioktatni. Amikor eljön az ideje, a vendéglátó is meg fogja érteni ezeket az általános tanácsokat. (német kiadás 809/810. old.)

Tanítványaim kenyeret és szőlőt hoztak nekem, hogy megszorítsam. Ezen a napon élettelen halakat is hoztak, szaporítás céljából. Amikor ezt a halott anyagot a kezembe fogtam, megmagyaráztam az embereknek, hogy belőlük az Atya erőpotenciálja, a magasrendű életerő már nagymértékben eltávozott, és élő halakat nem teremtek, mert azokat újra megölnék.

Megmagyaráztam az embereknek, hogy minden életformában az élet van, tehát az ember ne öljön szándékosan. Szomorúan néztek rám az emberek, különösen a gyermekek. Nem tudtak Engem megérteni, mert ők főleg kenyérral és hallal, más egyébbel alig táplálékoztak. Értelemszerűen így beszéltem hozzájuk: az élettelen halakat a Föld energiája tartja még egyben. Tehát az Atya Szelleméből nem ajándékozok nektek élő halakat, hanem a Föld energiájából teremtek nektek olyan halakat, amelyek holtak, tehát alacsony rezgésűek. Ezekben sohasem lesz élet, és nem lehet megölni ezeket. Meg akarom mutatni nektek, hogy az élő táplálék – kenyér és gyümölcs – milyen ízletes, összehasonlítva az élettelen táplálékkal.

És teremtettem nekik a Föld energiájából halakat, amelyek kevés szellemi szubsztanciával rendelkeztek. Átadtam nekik az élettelen halakat, és ugyanakkor felhívtam a figyelmüket, hogy kenyeret és gyümölcsöt is egyenek, hogy különbséget tudjanak tenni az élő és élettelen táplálék között, a magasabb- és alacsonyabb rezgésű élelem között.

Egyébként: Aki tévesen támaszkodik arra a kijelentésre, hogy Jézus is evett húst, és ezért ez az embereknek is megengedett, annak – legalább ugyanilyen következetesen – Isten parancsolatai és Jézus Hegyi Beszéde szerint is kellene élnie, melyeket Jézus tanított, és melyek szerint az emberek előtt példaként élt.

Aki tehát jogszerűen hivatkozik a húsevésre, mert állítólag Jézus is evett húst, annak egyébként is Isten parancsolataira és Jézus Hegyi Beszédére kellene irányítania életét. Csak a tudathasadásos ember tesz kivételeket.

Normális dolog az, hogy az állatok menekülnek tőlünk, emberektől?

Feltettük-e akár egyszer is magunknak a kérdést, hogy a madarak, egerek, őzek, nyulak, végtére is minden állat miért fél tőlünk? Legyen az őserdőben, sivatagban, vagy az erdeinkben és mezeinkben. Ez számunkra tényleg „normális”? Ezt tartjuk természetes, egyfajta természet adta viselkedésnek? Vagy van valamilyen mentségünk?

A természet életformái, tehát az állatok is, egységet képeznek, és kommunikatív módon kapcsolatban állnak egymással. Száz és ezer kilométer távolságban is tud egyik állat a másikról; megérzi, hogy a másik jól van, vagy szenvednie kell. Ezt a láthatatlan kommunikációt kísérletekkel is bizonyították már.

Hogyan reagál például a földben lévő élővilág, a parányi állatok, ha növényvédő szerekkel, gombaölő szerekkel, rovarölő szerekkel, trágyával és trágyalével kínozzák és megölik őket? Jeleket bocsátanak ki, egyfajta információt; ez a kommunikatív összeköttetés. A Földön mindenütt észlelik a hasonló élőlények, mi történik teremtménytüraikkal.

Az attól való félelem, aki mindezt előidézi, abban nyilvánul meg, hogy az állatok ijedten visszahúzódnak, ha egy előidézővel, vagyis egy emberrel találkoznak.

Hogy a természet és az állatok milyen nagyon szenvednek az emberek agresszív viselkedése miatt, azt jelenleg a *Gabriele-alapítvány* is elemzi szántóföldeken végzett kísérletei során:

Hogy a szobanövények reagálnak a tulajdonos érzelmeire és gondolataira, már régóta tudjuk. Hogy a virágok félnek, ha az ember agresszívan közeledik hozzájuk – például azért, hogy levágja őket – már mérőeszközökkel bizonyították. Néhány évvel ezelőtt egy japán tudós felfedezte, hogy a víz is elraktározza és visszatükrözi gondolatainkat és szavainkat. Ezeknek negatív vagy pozitív hatásai különféle kristályképződésekben váltak láthatóvá.

De nem is lehet másként, amíg a földet és a kis élőlényeket növényvédő- és rovarölő szerekkel, vagy trágyával és trágyalével kezelik. A vadászati gyakorlat is a mérhető károkon túl láthatatlan negatív hatással van a természet harmóniájára és egységére. A lövések nemcsak az állatokat ijesztik el, hanem károsítják a növényi és a földben lévő életet is. Már megtörténtek az első mérések. Előkészületben van egy tanulmány.

Amikor állatokat etetünk, ők ezt egy pozitív kommunikációs folyamat kezdetének érzik. Ezt használják ki a vadászok. Azonban ők csak azért etetik az erdő-mező állatait, hogy felhízzák őket, vagy hogy a csalétek kihelyezésével odacsalogatva őket, minél kényelmesebben elejthessék a vadat.

A vadászok például lőállásuktól nem messze ínycsalatokat helyeznek ki a vaddisznóknak – az állatok éhesek, odamennek az adott etetőhelyhez, ezzel nagy könnyítést jelentenek a vadásznak, hogy lelője, hogy meggyilkolja őket. Ezer és ezer kilométeren túlra terjednek a rettegés, a félelem, a fájdalom és a kétségbeesés kommunikációs jelei, különösen akkor, mikor fiatal állatok veszítik el anyjukat. A többi állat, közel vagy távol, felveszi ezeket a jeleket és ezeket az információkat, aminek következménye a félelem. Ezért az állatok visszavonulnak, és óvakodnak az előidézőtől, az embertől.

Hallottunk már a vadaskertekről, ahol az állatokat addig gondozzák és etetik, amíg érettnek nem találják arra, hogy leöljék őket. Ameddig ez nem következik be, az állatok szelídek, és egyenesen odafutnak a vadászhoz, gyilkos fegyvere, puskája elé. Újra több ezer kilométeren át fut körbe a Földön a tapasztalat: rettegés, fájdalom, félelem – és az információ: tartózkodj az állatgyilkostól, az embertől!

Ehhez még hozzájön a tömeges állattartás és az állatszállítás fájdalma: szarvasmarhákat, sertéseket, juhokat, kecskéket és még sok más állatot zsúfolnak össze a szállítás során. Órákat, sőt napokat kell nekik szűk helyen eltölteniük.

Teljesen tehetetlenül és kiszolgáltatva, kitéve a jármű természetellenes mozgásának, saját ürülékükben állva vagy fekve, éhségtől és szomjúságtól, fagytól és hőségtől szenvednek. Bár bőségesen ellátják őket megfelelő gyógyszerekkel, az állatok mégis megbetegszenek; néhányan holtan érkeznek meg a célállomásra. Ott aztán brutálisan kihajítják, illetve kiráncigálják bőrtönukből a túlélőket, majd erőszakkal vágóhídra toloncolják őket, ahol taglózással vagy más ölési módszerrel végeznek velük. A még meleg testeket felfüggesztik, kibelezik, szétfűrészelik és feldarabolják. „Ez többé már nem állat, hanem hús”, ahogy disznótorokon hallani szoktuk.

A hentespulton azután az állati-hullaevők vagy -zabálók – mindenki annak nevezi, aminek akarja – kiválaszthatják adagjukat, hogy otthon ízletesen elkészítsék, és mint állathullapecszenyét az asztalra tegyék.

A pecsenyeillat betölti a helyiséget. Ez izgatja az ember ízlelő érzékét. Ám arra csak kevesen gondolnak, hogy a meggyilkolt teremtmény hullája a továbbiakban milyen jeleket és üzeneteket bocsát ki; hogy az evő vagy zabáló milyen információkat vesz fel a hullaevéssel. Azt is csak néhányan fontolják meg, hogy ezek az információk azután bizonyos körülmények között mit váltanak ki szervezetükben.

Hasonló sorsra jutnak szárnyas állattestvéreink is: libák, kacsák, tyúkok, pulykák, galambok, struccok, egészen a fecskékig. Mindegyiket lefejezik, kibelezik vagy felbontják, sütik, grillezik, párolják vagy főzik, és a szörnyeteg, az ember megeszi – vagy ha úgy tetszik, felzabálja őket.

A kis csibe, amelyik éppen kibújt a tojásból, nem egy embert megindít finom pelyhével, és vékony hangocskájával. De mi történik egy ilyen fiókával, például egy kiskakassal?

Egy modern tojásgyárnak gondoskodnia kell a jövő évi tojótyúkokról, így a kakasok sorsa meg van pecsételve. A tapasztalt szakemberek ügyesen különválogatják az összes hímivarú csibét, amelyeknek aztán – a lehető legköltségtakarékosabban – elveszik az életüket, hogy a hullafeldolgozóban végezzék. Éppen így az is lehetséges, hogy a mi kiskakasunk állatkerti állatok élő táplálékaként végzi. Vagy sok más csibével együtt egyfajta aprítógépben élve feldarabolják, „pépesítik” – ahogy mondják, hogy összeaprított formában hozzon profitot a keltetőállomásnak.

Adott esetben a kiskakast is kijelölik pecsenyecsibének, hogy eladják és megegyék. Egy hízlalásra szánt csibe vigasztalan, fényszegény életkörülmények között tengődik, melyet nem

lehet „életnek” nevezni. A gondosan kiesztelt állattartási és -tenyésztési módszerek (melyekkel tudatosan idézik elő az állatok magatartás-változásait, hogy ennek révén a lehető legmagasabb nyereséget ériék el), illetve a magas gyógyszerfelhasználás és a magatartáskutatás eredményeinek alkalmazása teszik lehetővé, hogy kiskakasunk, sorstársaihoz hasonlóan, már 6 hét múlva elérje vágósúlyát. Lefejezve és kibelevve, sütésre készen kerül kereskedelmi forgalomba. Szívesen látott inycsiklandó falat egyik-másik embertársunk számára.

Mit érez, mit érzel ez a fiatal élőlény, mielőtt kegyetlen és természetellenes módon meghal? Félelmét, fájdalmát, szomorúságát közli minden állattal köröskörül a Földön. És az e fájdalomból és szenvedésből származó információk eljutnak testük szubsztanciáiba. Az ember ezeket szintén megeszi. Ez a kiskakas rövid élete alatt nem élt, csak szenvedett.

A növények sem fejlődhetnek ki úgy, ahogy a Teremtő számukra azt előirányozta. Minden növény, akár kicsi, akár nagy, az életnek egy formája. Ők is éreznek. Mit éreznek, ha letépjük, kidobjuk, és tudatosan kínozzuk őket? A nedvvel teli fákat kivágják; a termés föld feletti részét levágják, a növényi életformákat méreggel permetezik. Itt is ezer és ezer kilométeren túlra mennek a jelek az egész világon.

A Föld az iszonyat helyévé vált.

Ha Ön mindezt értelemmel és szívvel olvassa, és utána továbbra is húst eszik, ne csodálkozzon azon, ha egy napon attól szenved, amit ezzel okozott. Az ok és okozat törvénye minden okozónak pontosan kiméri az ő részét, Önnek hasonló sora lesz, ahogyan hozzájárult ahhoz, hogy az állatok az ember nevű szörnyetegtől szenvedjenek. Mert: amit vetsz, azt fogod aratni. És: az energia nem vész el.

A *Gabriele-alapítvány* elhatározta, hogy az állatoknak olyan otthont nyújt, ahol félelem nélkül élhetnek, és lassanként újra bíznak a teremtménytársait szerető emberben.

Az eltelt 25 évben Isten Szelleme szócsövén keresztül hasonlókat mondott, mint Jézus a tanítványainak. Egyrészt felvilágosította az emberiséget az eldurvult emberi érzékekről: az ízlelési vágy hatást gyakorol az érzékekre, fokozza az érzéki vágyakat, és hús fogyasztására ösztönöz. Másrészt értelem szerint elmagyarázta, hogy sok lélek esetleg évezredekig keresztül elraktározta a húsevés programját, amikor több inkarnáción át emberként állatokra vadászott, és húszakat fogyasztotta. Emiatt nem tudja azt egyik napról a másikra abbahagyni.

Amikor Isten Szelleme rábízta az embereket a Földet az ásványokkal, a növényekkel és az állatokkal együtt, vagyis az ember oltalmába adta őket, Isten felvilágosította őket az élet törvényéről, amely a természet törvényét is tartalmazza. Isten arra intette az embereket, hogy kezeljék az állatokat, a növényeket és az ásványokat az Ő szeretetének és egységének törvényszerűségei szerint, és szándékosan ne öljék meg, és ne fogyasszák el az állatokat. Isten Krisztusa Hegyi Beszédében és az utóbbi 25 évben is az érzékek finomításának az útját tanította, amin járva az ember fokozatosan abbahagyja a húsevést, és azt teszi táplálékává, amit készségesen adományoz neki a Föld. A mezők termései, gabona, zöldség, gyümölcs és fűfélék megajándékozzák az embert mindazzal, ami szükséges ahhoz, hogy testét, amely végül is egy természeti test, természetesen módon egészségben tartsa.

Isten, az Örökkévaló sok ezer éven keresztül nézte, ahogyan az ember visszaél az Ő bizalmával. Végtelen türelemmel és jósággal újra és újra figyelmeztetett a megvilágosodott férfiak és asszonyok, próféták, és Fia, Jézus, a Krisztus által. Az elmúlt 25 évben Isten újból figyelmeztetett, és megmutatta az utat, amely visszavezet az egységbe.

Ahogy már elhangzott, üzeneteit és figyelmeztetéseit rádiókon és televíziókon át világszerte sugározzák. Csaknem 20 éve, minden vasárnap reggel számos öskeresztény találkozóhelyre közvetítik Isten szavát és az Ő akaratát, így hozzáférhetővé válik minden

ember számára, aki meg szeretné ismerni Isten akaratát. Az isteni világból kinyilvánított Belső Utat, amely központi eszmei kincsként a lélek tisztítását és az érzékek tisztítását tartalmazza, már több mint 20 éve tanítják.

Kevesen élnek az Örökkévaló embergyermekének adott nagy, világra kiterjedő ajánlatával, mi szerint a világ számos helyén, tehát világszerte hallgathatják Őt (ahogy már mondtuk). Az emberek hallották és ma is hallják Isten üzenetét és figyelmeztetéseit. Sokan azonban túl kényelmesek ahhoz, hogy megerőltessék magukat, hogy magasabb etikai, erkölcsi értékeket érjenek el. Sokan megelégszenek csupán Isten szavának hallgatásával. Ez azt jelenti, hogy ők továbbra is megtartják régi szokásaikat, vagyis elássák a talentumokat.

Az emberiség nagy részének teljesen mindegy, hogy kizsákmányolják-e a Földet, hogy kínozzák-e az állatokat, hogy kegyetlen módon állathoz méltatlan istállókban tartják-e őket; hogy az állatkínzók és -gyilkolók különféle céljait kell-e szolgálniuk, mint pl. az állatkísérletek. Sok embernek az sem számít, hogy az állatok táplálékként kénytelenek elfogyasztani lemészárolt fajtársaikat; hogy az állatok szármalasan sírnak a pánik félelemtől lemészárlásuk előtt a vágóhidakon; hogy a trágyával, trágyalével és egyébekkel elpusztítják, azaz megölik a földben élőket, a mikroorganizmusokat, és így tovább. Sokan tudják, hogy mindez nem Isten rendelése szerint van. És mégis hallgatnak, és tétlenek maradnak.

Mindezek ellenére a húskételek adagjai egyre nagyobbak, és mindenekelőtt egyre olcsóbbak lesznek, az elkészítés pedig egyre exkluzívabb. A hús és a húskészítmények utáni mohó vágy élvhajhászásra ösztökél, ami egyebek közt a határokat többé már nem ismerő elfajzott és perverz szexualitásban jut kifejezésre.

Mivel ez így van, az állatok tömegcikké váltak. Az állatok nemzésének és születésének természetes folyamatába alulról, az alvilág fejedelmétől jövő utasításra avatkoztak bele. Ez szolgálja az ő célját, hogy kiiktassa Istent és törvényét, s így a Föld számára alkotott természettörvényét is. Az ember ezzel Isten, az élet Teremtője fölé helyezte magát.

A Gabriele-alapítvány. A természet és az állatok iránti felebaráti szeretet saamlini műve című füzetben Istennek, az Egyetemes Szellemnek többek közt a következő szavait találhatjuk Ő így szólt (1999):

Az emberiség fokozatosan eléri negatív üzelmeinek tetőpontját. Az ellenfél úgy véli, hogy azokon az elfajzott embereken keresztül, akik beleavatkoznak az életbe, és megjártsszák a Teremtőt, diadalmaskodhat Felettem. Ő mindig tévedett. Ezúttal is téved, mert a Földanya az Enyém. (12. oldal)

*A Békebirodalom. A Te országod eljön – A Te akaratod valósul. Imádkozz és dolgozz** című folyóirat, amely az Életnek egy rendkívüli hírnöke, bepillantást ad a Gabriele-alapítvány munkájába, *A természet és az állatok iránti felebaráti szeretet saamlini művé*-nek tevékenységébe. Ott a következőket olvassuk:

* Ingyenes olvasópróbát küldünk Önnek a német nyelvű *Das Friedensreich. Dein Reich kommt – Dein Wille geschieht. Bete und arbeite. (A Békebirodalom. A Te országod eljön – A Te akaratod megvalósul. Imádkozz és dolgozz)* című folyóiratból. Rendelje meg a következő címen: Das Friedensreich, Verlag Das Weisse Pferd, Max-Braun-Str. 2, 97828 Marktheidenfeld, Németország, Tel.: 0049 9391/ 504-212, Fax: 0049 9391/ 504-210. Vagy keresse fel web-oldalunkat: www.das-friedensreich.de

*Először meghal az állat...
Majd előretörnek az állatjárványok! –
MIÉRT?*

Isten azért ajándékozta az embereknek a természetet és az állatokat, hogy élhessenek a Földön. De arra már nem adott határtalan energiát, hogy alkotásával azt tegyék, amit akarunk.

Először a szarvasmarhák tébolyodtak meg, mert megbetegedett az agyvelejük. Zavarodottan és egyensúlyvesztetten hátsó lábaikra roskadtak. Most pedig a juhok és a sertések szája és körme sebesedett ki. Csak csúszva tudnak mozogni, és magas lázuk van: száj- és körömfájás-járvány. Ez olyan, mintha az állatok a betegség által kivonnák magukat az ember hatása alól, és inkább hagyják magukat elégetni, mint tovább kínozni és megenni. Kísérteties képek üldöznek bennünket naponta: égő máglyák, amelyeken egész juhnyájak válnak füstté, mert néhány állat megbetegedett; égetőkemencék, melyekben szarvasmarhák millióit semmisítik meg hulladékként, hogy a marhahús ára ne csökkenjen tovább. Egy nyilvánvalóan tévúton járó civilizáció borzalmas jelenei, állatjárványok láncolatától sújtva. Ismét gümőkórról (TBC), néhány éve pedig újra sertéspestisről hallunk.

Most „kutadják” és fontolgatják, hogy honnan jön mindez – a hullatakarmánytól vagy a rovarölő szerektől, az antibiotikumoktól vagy a tömeges állattartás általános stresszétől. Egy szinttel talán mélyebbre kellene ásni, és föltenni a kérdést, hogyan jönnek egyáltalán létre manapság az állatok. Például az az 5 millió borjú, amely csupán Németországban a 2000. évben született. Régóta nem a falu bikája teszi vemhessé a teheneket, hogy azok évről évre egy-egy borjút elljenek, amelyet az ember azonnal el is vesz tőlük, hogy az anyákat, mint tejjépeket, kihasználhassa. A bika egykor évente csak 50-100 utódot nemzett. Ez a teljes kapacitással működő agráripár számára már régóta túl kevés. A varázsszó így hangzik: „mesterséges megtermékenyítés”. Az állattenyésztők több mint 90 %-a katalógusból rendeli a spermát tehene számára, mindig az állatfaj és a gazdasági cél szerint. A bika, amelynek hetente többször „csinálnak kedvet” a spermatermeléshez, ilyen módon nem 50 vagy 100, hanem 5000 borjút nemz. A spermát egy pipettával juttatják be a tehénbe. Természeténél fogva évente csak egy borjút tud kihordani. De az ő eszén is túljárnak. Nála az „embrió-átültetés” a varázsszó. A petefészket az üzekedés utáni 10. napon hormonnal arra ösztönzik, hogy ne csak egy, hanem akár 40 petesejt szabaduljon ki. Ezeket újra mesterségesen megtermékenyítik, és az így keletkezett embriókat két nap után kimossák a méhből. Azok közül rendszerint 5-7 embrió életképes, amelyek azután az úgynevezett nevelőanyákban fejlődnek ki. Ezen a módon egy „jó tehén” örökségéből évente nem csak egy, hanem hat-hét borjút kapnak. Az életet mesterségesen multiplikálják.

Nincs lélek a „hústermékek” számára

Vagy ez már egyáltalán nem valóságos élet, amit itt manipulálnak, és technikailag hoznak létre futószalagon? Képes-e az ember a lélektől áthatott élőlényt sejthalmazként kezelni, és a természetes ösztönélet törvényének megkerülésével életbe kényszeríteni, anélkül hogy megzavarná az állat testének és lelkének az egységét? Aki tudatosítja magában, hogy minden élet az Istenben lévő kozmikus egységből jön, az Egyetemes Szellemből, amely mindent szabadon áthat, és teremtő erejével kelt életre, az könnyen elképzelheti, hogy mit jelent, ha az ember ilyen tenyésztési módszerek által kiiktatja a Teremtőt, és maga kísérel meg a természet és az állat felett uralkodni.

Hála Gabriella üzenetének, tudjuk, hogy ezzel az ember kiszakítja magát az isteni élet áramlatából, és hogy az ember „teremtényei” nem tartoznak ahhoz, a Föld számára adott isteni energiakontingenshez, amellyel Isten az anyagot élteni. Az állatoknak természetüknél fogva van lelkük. Fejlődési fokozatuk szerint az alacsonyrendű állatokat egy kollektív lélek lélegezteti, de az emlősállatoknak egyedi lelkük van, amelyek szoros kapcsolatban állnak mindenkori állatfajukkal. A szarvasmarhák milliói, melyeket „hústermelés” céljából mesterséges „életre” kényszerítünk, hogy minél gyorsabban felhizlaljuk és megöljük őket,

nem rendelkeznek ilyen lélekkel, hanem az őket előállítók, állatorvosok, állattenyésztők és mások – nem utolsó sorban az állati élet elfogyasztóinak energiateréhez tapadnak. Ez egy karmikus kötelék ember és állat között.

A halálkörülforgás összeomlik

Bizonyos tekintetben egy sajátos energia-körülforgás jött létre, amely lecsatolta magát az isteni életerőről, és az emberi civilizáció fogyasztási energiájából él, amely semmibe vette, illetve felemésztette Istentől kapott energiakontingensét. Életenergiájának gyengesége az ember és az állat immungyengeségében nyilvánul meg. Ezen a talajon fejlődnek ki a járványok. A prionok megváltozása vagy a vírusok átterjedése csak az általános gyengeség következményei. Az emberi önakarat halálkörülforgása most fokozatosan összeomlik. Mert az Egyetemes Szellem, minden élet erőforrása nem áll többé rendelkezésre addig, amíg az ember nem hajlandó Isten törvényei szerint élni együtt a természettel és az állatokkal.

Az első lépések az új idő felé

Ezért van, hogy az állatok feletti uralom vissza lett vonva az embertől, miként az előző füzetben már jeleztük. Ami régen be volt jelente, most bekövetkezik: Isten szövetséget kötött az állatokkal, amelyből a szellemi- és természeti lényekkel együttműködésben egy új Föld keletkezik – a Békebirodalom, ahol az emberek békében élnek egymással és az állatokkal. Mindenki megteheti az első lépést ebbe az új időbe, aki az alábbi etika szerint él: amit nem akarsz, hogy neked tegyenek, azt másnak se okozd – se felebarátaidnak, se élőlénytársaidnak, az állatoknak. Nézzünk a szemükbe és kérdezzük meg magunktól, hogy meggy soruk a tömegistállóban és a vágóhidakon, amíg hússzeletként a tányérunkra kerülnek.

Leonardo da Vinci mondta egyszer: „El fog jönni az idő, amikor az állatok meggyilkolását az ember éppen úgy bűncselekménynek fogja tekinteni, mint az emberek meggyilkolását.” És Isten Krisztusának szelleme ma a következőket jelenti ki: „Felvirrad az új idő, melyben megszűnnek a véres áldozatok és az állatkísérletek, valamint az állatok levágása és elfogyasztása is, mert ezek az ember élőlénytársai.” (Ez az Én Szavam, német nyelvű kiadás 397. oldal)

Jól olvasták: azoknak az állatoknak, amelyeket a természet természetes és törvényszerű folyamatába való emberi beavatkozással hoztak létre – és ezek nemcsak szarvasmarhák, hanem sertések és más állatfajok is – nincs részlelkük. Ők mindazok energiájából élnek, akik ilyeneket kitalálnak, akik ezeket végrehajtják, akik ebből profitálnak, továbbá azokéból, akik ezt helyeslik, beleértve a fogyasztót, tehát azokat az embereket is, akik támogatják azt a kegyetlen emberi találmányt, hogy állatokat tömegcikként állítsanak elő, hogy azokat azután a húsfogyasztásért megöljék.

Miért van ez így? Először is tudatosítsuk, hogy Isten, aki az élet, nem adott életerőt az embernek ehhez az önhatalmú, elfajzott tevékenységéhez. Másodszor: az ember nem hozhat létre életerőt. Ő eltulajdonítja, mintegy ellopja az élet szubsztanciáját, és abból készíti el saját forgatókönyvét.

Tudatosítsuk tehát: az ember nem hozhat létre életerőt önmagából, az emberből, hanem csak testet tud rendelkezésre bocsátani az élet számára a nemzés által. A természetes úton nemzett gyermek egy lélek, aki magában hordozza az élet magját, Istent. Ekkor Isten az élet hordozója a lélekben, és a fizikai testet is életben tartja.

Ugyanez érvényes az állatok természetes megtermékenyítésénél, vagy a növényfajok természetes beporzásánál is. Isten a Teremtő és maga az élet, és az is marad.

Mivel életerőt egyetlen ember sem teremthet, az ember tolvajjá válik. Az Istentől kapott életenergiát magának akarja igénybe venni, hogy abból földi testeket állítson elő saját belátása szerint, saját céljaira.

Ennek az elbizakodott vállalkozásnak az lett a következménye, hogy most Isten a Földet minden életformával és minden életerővel együtt magához vette.

Megismétlem: az ember szabad akaratot kapott Istentől, mert ő mélyen a lelkében az isteni-szellemi törvényt, a szabadságot hordozza. Mivel ez így van, Isten az emberre bízta a Földet. Azonban nem adott neki jogot, hogy magát Isten fölé emelje, hogy az áramló életerőt, amely maga Isten, eltulajdonítsa, hogy ezzel azt tegye, ami neki tetszik.

Most megtapasztaljuk, mit jelent az, hogy magunkhoz akarjuk ragadni, és szolgálatunkba akarjuk állítani az élet szubsztanciáját, ami Isten. A mesterségesen megtermékenyített állatok, amelyeket tömeges méretekben állítanak elő, hogy hústermelés céljából levágják, megtagadják magukat az embertől. Inkább meghalnak, és hagyják magukat elégetni, mint hogy a tolvaj áldozatai, illetve zsákmányai legyenek.

Tudatosítsuk még egyszer: minden ember, aki hozzájárul ehhez a szörnyű bűncselekményhez – akár akarja, akár nem – személyes életerejét adományozza, vagyis inkább szállítmányozza erre a célra. Tőle áramlik az életenergia azokhoz az állatokhoz, melyeket a természeti törvények ellenében alkottak meg. Ez ugyanígy érvényes azokra az emberekre is, akik az állatok örökítő anyagát manipulálgatják, hogy azokat klónozzák. Aki arra törekszik, hogy embereket klónozzon, vagy valamilyen módon pártfogolja ezt, tudnia kell, hogy a klónozott embernek sincs lelke, vagyis emberi teremtőjének és génadományozójának életenergiáján és életfonalán csüng.

Például a szarvasmarhák között, amelyeket száz és ezerszámra „semmisítenek meg”, amelyeket állategészségügyi intézkedés eredményeként, vagy „a húsarak magasán tartása” végett égetnek el, sokan vannak olyanok, amelyek természetes nemzés útján jöttek létre. Ezeknek részlelkük van, és ezek a részlelkek ennél az eseménynél végtelenül szenvednek, és károsulnak is. Ehhez jön hozzá a mesterségesen előállított állatok millióinak testi szenvedése.

Ez mind az ember műve, és nem Isten akarata!

Amikor Isten a Földet – mindazzal együtt, ami benne, rajta és fölötte van – az emberre bízta, Isten és az ember között nem jött létre olyan megállapodás, mely szerint az életbe való bármilyen gátlástalan beavatkozás megengedett lenne.

Az ember semmit nem tart tiszteletben többé, sem felebarátját, az embertársait, sem teremtménytársait, a természetet és az állatokat, sem saját magát. Ösztönszerű élete – egyik embernél jobban, a másiknál kevésbé – romboláshoz vezet.

Az ember kapzsisága és gonoszsága az erdők és mezők állatait sem kíméli. Elrabolja életterüket. Az „ember-szörnyeteg” cselekedeteivel az istállózott állatokhoz hasonló sorsra juttatja az erdőn-mezőn élő állatokat is. Az egész Földön az emberek számára az állat nem más, csak áru. A Föld minden részén a legkegyetlenebb és legbrutálisabb módon bánnak velük, szolgaságba, függőségbe és rabságba kényszerítik, vadásszák és lemészárolják őket – az ember jólétéért.

Mi történik a mezőkön? A földben lévő életet műtrágyával, trágyával és trágyalével tönkreteszik. A talajt kilúgozzák, hogy a profitot növeljék.

Az iparosított mezőgazdaság „mesterkedéseivel” nem képes ellensúlyozni a termőtalaj veszedelmes sorvadását. A talaj ezt már nem tudja elviselni.

A trágyával és a trágyalével megzavarják a földben lévő élet egyensúlyát. Olyan kórokozó anyagok is a talajba kerülnek, mint a BSE prionok; továbbá az állati anyagcsere

hulladéktermékei is, pszicho-farmakológiai szerek, antibiotikumok, anabolikus szteroidok, hormonok és egyéb, az állatoknak beadott gyógyszerek kiválasztódott részei is. A föld tovább adja ezen idegen anyagok információit a növényeknek. Ezeket az állatok megeszik, azután az információk a húrukba kerülnek. Vagy a növényeken át, vagy az állatok húrán keresztül ezek az idegen információk végül eljutnak az emberhez, és kiválthatnak egyet és más szervezetében.

Egy sertéshizlaló üzemnek igazolnia kell, hogy a keletkező trágyalé kiszórására megfelelő nagyságú szántófölddel és réttel rendelkezik. Például 700 db sertéshez kb. 50 ha földterület szükséges, amelyet ilyen módon rendszeresen mérgeznek.

A Békebirodalom című folyóiratban olvassuk:

A trágyával és a trágyalével kapcsolatban: a váratlan nitrát-mérgezés nagymértékben sokkolja a növényeket és az állatokat (a talajban lévő élőlények, nyulak, őzek, madarak...). Vagy szeretnénk, ha valaki a mi fejünkre öntene egy kis trágyát és trágyalét?

A sok állatnak otthont adó erdők is áldozatául esnek az ember önzésének és tudatlanságának. Kíméletlenül kivágják a fákat, amelyekben még életnedvek keringenek. Tudatosan felgyújtják, hogy az óriási erdőtüzek által minden hamuvá és romhalmazzá váljon. Hogy eközben milyen sok állat veszíti életét, nem kérdezi meg senki – a profitéhség az élet fölé emelkedik.

Az ember megsemmisíti az élet alapját, a természetet. Így megsemmisíti saját magát.

Óriási trópusi erdőket vágnak ki és égetnek fel kíméletlenül, hogy helyüket ültetvényekké alakítsák. A vékony, ásványi anyagban szegény humuszréteg már néhány év alatt lekopik. Terméketlen sivatag marad hátra.

A túlzott legeltetés, helytelen öntözés során, rovarölő szerek és műtrágyák alkalmazásával, monokultúra és túl nehéz gépek alkalmazásával az ember egyre több termőföldet tesz terméketlenné. A sivatagok növekednek.

Eközben az ENSZ sivatagi ügyekért felelős titkárságának vezetésével 172 szerződött állam tanácskozik az érintett országoknak való segítségnyújtás lehetőségeiről. Az eljárásmodot illetően egy egyezmény már 1996-ban hatályba lépett. De ennek haszna kétséges:

Az átalakulás vontatottan halad... Az érintett szegény országok az ipari nemzetektől kapott segélyek szűkösségéről panaszkodnak. Az utolsó konferencia 1999 novemberében Recife-ben (Brazília) silány eredménnyel és pénzügyekről való veszekedéssel fejeződött be. (Volksblatt, 2000. 12. 20.)

„Szüksős segély” – az embernek saját maga felé hajlik a keze. Az ember segíthetne, de nem teszi. Hiszen saját maga nem érintett. Még nem!

A BSE egy kissé megrázkódtatta a gazdagabb és kedvezőbb éghajlatú európai ipari nemzetek pökhendiségét, önzését, közönyösségét és tudatlanságát. A szegényebb és kevésbé kiváltságos régiókban a pusztaság túléléséről van szó. *A Békebirodalom* című folyóirat az alábbiakat írja a „BSE-örület következményei”-ről:

Az ipari országok féktelen húsvélete miatt a „kevésbé fejlett” országokban már évek óta pusztulnak az erdők, éheznek a szegény-parasztok.

A Föld gabona-termésének felét azokkal az állatokkal etetik meg, amelyek az emberek hústáplálkozását szolgálják. Ha ezt a gabonát az ember közvetlenül fogyasztaná el, hirtelen megszűnne a világon az éhezés.

A Békebirodalom azután levonja a következtetést: *A BSE-problémára az egyetlen igazi megoldás, ha vegetáriánusok leszünk. (2001/2 kiadás)*

Vegetáriánusnak lenni ezek után többé már nem magán- és saját személyes ügyünk...

Isten az élet minden létformában. Erejét adja nekünk táplálékunkon keresztül: a magvak, termések, zöldségek, gyümölcsök és füvek sokféle formájában. Ha az ember ezeket semmibe

veszi, és hagyja szándékosan tönkretenni, ezért felelnie kell. A vetés és aratás törvénye egy napon nyomatékosan és érzékelhetően ki fogja őt oktatni arról, hogy milyen értékes az, amit a Teremtő a Földnyán keresztül ajándékoz nekünk.

Mennyivel nyomósabbak például a rendelkezésre álló tápláléknak egy részét megsemmisítő határozatok, hogy az árakat magasan tartsák. Más embereket hagyunk éhen halni – és ugyanakkor adományokat kérünk, például a harmadik világ számára.

Mivel Isten, a Teremtő, aki az élet, magához vette a Földet, az állatoknak, a növényeknek és az ásványoknak többé nincs okuk arra, hogy meghajoljanak az ember parancsuralma és akarata előtt, valamint hogy elviseljék kegyetlenségét és hidegszívűségét. A Föld kiszabadítja magát sok évezred szolgálásából.

Most bekövetkezik az, amit az Úr, Isten, az Örökkévaló az Ez az Én Szavam-ban kinyilatkoztatott: *A Föld tisztulásra készül, miközben legelőször leráz magáról mindent, ami megakadályozza, hogy magasabb rezgésszintre emelkedjen. Ezáltal lehetőséget nyújt az embereknek arra, hogy akaratomnak, törvényemnek megfelelően éljenek rajta. Ez a hatalmas korforduló megkezdődött. Én, az igazság szelleme, mindent megújítok.* (német nyelvű kiadás 1063/1064. oldal)

Most tehát Isten akarata fog megvalósulni. A Föld, az állatok, a növények és a kövek többé nem az embert fogják szolgálni.

Ez azt jelenti, hogy az emberek betegségei megszaporodnak a törvény szerint: amit az ember vet, azt fogja aratni. Ahogy az állatok immunrendszerét megkárosították, az emberek immunrendszere is gyengülni fog. Az „akció azonos a reakcióval” törvényszerűség magával hozza, hogy az emberek olyan betegségekben fognak szenvedni, melyek ismeretlenek az orvosok előtt. És a legyengült immunrendszer miatt sok betegség nem lesz gyógyítható többé. Ez sorvadást vagy korai halált jelent, amit úgy is mondhatunk, hogy az ember korábban meghal a saját maga teremtette okok miatt.

A középkorban lángoltak a máglyák, amelyeken a pestis áldozatainak holttesteit égették el, vagy olyan embereket ítétek máglyahalálra, akik erre az áldást a papságtól kapták, mert állítólag az ördöggel álltak szövetségben. A mai időben felvetődik a kérdés: Hogy hívják az ördögöt, aki ma az emberiségen lovagol? Jelenleg az állatok égetését kezdi a Sátán – holnap saját magát fogja felgyújtani, mert az állatok jelenlegi máglyái holnap az emberiség máglyái lesznek.

Az elvetett okok, a Föld ellen elkövetett vétkek egyre inkább hatásba lépnek. A BSE, a száj- és körömfájás, a földkatasztrófák és a többi csak a kezdetet jelentik. Az „ember-kór” egy olyan tüzet lobbantott lángra, amelyet nem lehet többé kioltani. Ez csak akkor alszik ki, amikor a Sátánnak már nem lesz többé szolgálója, és akkor saját magát fogja kioltani.

Mindig voltak a világban egyes emberek, akik figyelmeztettek erre. Így a híres környezetkutató, Dennis Meadows már 30 évvel ezelőtt nyilvánosságra hozott egy fontos közleményt, melynek témája: „A növekedés határai”. 1999 végén, amikor a jelenlegi BSE-botránnyról még szó sem volt, arra a következtetésre jutott, hogy sok minden, amit az ember a Föld ellen elkövetett, nem vonható vissza többé. Az ember, írja Meadows, a Földet tagadhatatlanul egyre inkább az összeomlás felé tereli.

Érdekes, hogy milyen következtetéseket vont le ebből ez a kutató: még ha nézete szerint elkerülhetetlen is a globális összeomlás, véleménye szerint alapvető szemléletváltás lenne szükséges, illetve a Föld és az emberek jövője érdekében elkerülhetetlen – lesz, ami lesz. Szerinte egy „új etikára” van szükség, és azt javasolja, hogy az embernek „alternatív hosszú távú víziók új modelljét kell kidolgoznia, amelyek egyesíteni és vezetni tudják fajunkat ezen a planétán.”

Sok ember rabja még az egyháznak és a tudománynak. Az utolsó évszázadokban – amint már említettük – mind az egyház, mind a tudomány bebizonyította, hogy semmit nem tud. Ami tegnap érvényes volt, ma érvénytelen. Ami ma helyesnek tűnik, holnap téves. Így van ez a BSE-vel, a száj- és körömfájással és mindazzal, amit az ember az állatokon kísérletezett, és most megfelelő eredményként lecsapódik. A szennyezett atmoszférát és a Föld védőpajzsának a szétrombolását is az emberek okozták, aminek következménye újra az emberekre fog visszahatni.

Mindent összevetve: A tudomány zavaros vizekben halászik. Egy már régen porladásnak indult szalmaszálba kapaszkodik, és abból vonja le következtetéseit, melyeket azután saját bölcsességeként hirdet. Találmányai azonban nem mondhatók valami nagy bölcsességnek.

A tudomány és az egyház annak a nyomdokaiban jár, aki felül akart és ma is felül akar kerekedni mindenben, hogy maga legyen az Isten. Ehhez az Istenből való energiát veszik igénybe, többek közt a rájuk hallgató embereken keresztül.

Az egyháznak, amely Isten Krisztusának nevével ékeskedik, az lett volna a feladata, hogy Isten akarata szerint cselekedjen, és hogy hozzájáruljon ahhoz, hogy az Ő akarata történjen. Ehelyett elferdítették és megcsonkították Jézus tanítását, amelyet gyakran az ellentétére fordítottak, a hívőket pedig hamis tanítással nyomás alá helyezték, s engedelmes eszközeiké tették. Mindezek közvetve vagy közvetlenül az erkölcsi, etikai értékek hanyatlását okozták.

Az egyház az egység belső vallását, amit Jézus tanított, külsőségekbe vezette, és azokat dogmákba, rítusokba és szertartásokba merevítette. A békebirodalom helyett mindig hatalmi monopóliumának felépítése és biztosítása volt fontos. Kíméletlenül, egészen a gyilkolásig menő kegyetlenséggel és brutalitással járt el a másként-gondolkodókkal szemben. Cselekedeteivel és mulasztásaival – a Földet illetően is – könyörtelenül bánt az étellel szemben. Mivel tehát az egyház – mind a katolikus, mind az evangélikus – elárulta Krisztust, elbitorolta s meghamisította a Jó Pásztor tanítását, és tévútra vezette az Ő bárányait, ő viseli a főbűnét e világ hanyatlásának, melynek jelenleg utolsó fázisát éljük.

De az emberek is bűnrészesek. Isten észtt adott az embernek, hogy azt használja.

A patmosi látnok már annak idején felismerte: *Menjetez ki belőle, én népem, hogy ne legyetek részesek bűneikben, és hogy a rá mért csapások ne érjenek titeket.* (Jel. 18,4) Akkor még nem volt egyházi adó; ezért ez ma azt jelenti: *Lépjetez ki az egyházból, én népem, hogy ne legyetek részesek bűneikben, és hogy a rá mért csapások ne érjenek titeket.*

Ez az emberiség hanyatlásával folytatódik, amelyet többé már nem lehet megakadályozni, mert az emberek tömegei Isten figyelmeztető szavait nem csak földbe tiporják, hanem azt jól bele is döngölik a talajba.

Istent kiiktatnia sem az egyháznak, sem a tudománynak nem sikerül, és az államnak sem. Isten van, és a Föld most az Ővé.

Kedves embertársaim, ne ámítsátok magatokat! A BSE járvány nem csak a Kreutzfeld-Jakob-kórral van összefüggésben. A BSE betegség, amelyet az emberek idéztek elő, mindazon emberek minden testi sejtjébe beleíródott, akik élvezettel és odaadással fogyasztották állattestvéreiknek a húsát, gyakran a legjobb tudásuk ellenére. Isten figyelmeztetett a húsevés fokozatos elhagyására, és egyidejűleg az érzékek finomítására. Az érzékek finomítása által az állati táplálék utáni vágy teljesen elenyészik.

A BSE következményeként sokféle betegség fordul elő. Aki azonban továbbra is a tudományra hallgat, azt hiszi, hogy a Kreutzfeld-Jakob-kór, ha egyáltalán fellép, csak sok év múlva jelentkezik. De ez csak egy a sok elhallgatásból, amelynek némelyik ember bedől, és élvezettel fogyasztja tovább állattestvérei húsát. Ha tudatosítjuk, hogy az emberek

immunrendszere egyre gyengébb lesz, akkor tudjuk, hogy mi ennek a következménye: különféle, gyakran gyógyíthatatlan betegségek.

Jelenleg (2001) állatok százezreit égetik el – de nemsokára emberek ezrei fognak meghalni, mert ők továbbra is azokra az okokra építenek, melyek a hozzájuk tartozó következményekhez vezetnek, s melyeket hasonlóképpen el kell majd viselniük.

Elsőként állati testeket hoznak létre az élet törvényével szemben. Ennek a csoport-bűnnek sokan részesei, többek között a húsfogyasztók. A törvényhozónak is, aki rendeleteket bocsát ki, vagy a szubvenciókat állapítja meg, de például annak is, aki a „Ne ölj” törvényt „Ne gyilkolj” formává alakította át – mindenkinek, akinek ehhez az akcióhoz akár csak távolról is köze van, ki lesz mérve a része az oksági törvény által.

Másodikként ehhez jön a szarvasmarhák halála és haláluknak kegyetlen formája. Ez ismét a paraszt karmája, aki az állatokat húsupért tartja, azé, aki állatokat hizlal a húsevő kortársak számára, stb., stb.

Az állam, a tudomány és az egyház felelőseinek a karmáját aligha lehet felmérni. Ők a népet megfelelő valótlan kijelentésekkel nyugtatják meg. De az állati tetemetek evőknek egy minisztere sem tud garanciát adni arra, hogy a felkínált hús BSE-mentes.

Így néhányan, akik hivatalosan biztosítják az állam polgárait, hogy a húsfogyasztás nem ártalmas az egészségre, saját magánéletükben talán már régóta egészen más következtetést vontak le, és a vegetáriánus táplálkozás mellett döntöttek. Az egyszeri polgár mégis elhiszi szavait, mert ez a kényelmes, és nem szokta meg, hogy felelősnek érezze magát az életéért.

A vetés és aratás törvénye azt mondja, hogy mindenki maga viseli a felelősséget tettéért és mulasztásáért.

Nem lenne csodáltnivaló, ha az egészségpénztárak is magukévá tennék ezt az álláspontot, és ha tiltakoznának a hivatalos személyek ködösítési és butítási taktikája ellen, mellyel ártalmatlan színben tüntetik fel a húsfogyasztás veszélyeit, és megemelnék a hullaevők biztosítási járulékát. Hiszen szakembereik már régóta tapasztalatból tudják, hogy hús nélkül élni egészségesebb.

Ez tovább és tovább folytatódik. A világméretű apokalipszis javában tart. A tengerek nehéz fémekkel való szennyeződése és a halak abnormális pusztulása szintén az embereket terheli a vetés és aratás törvénye szerint. A halakat meggondolatlanul kifogják, lemészárolják, és az emberek meggondolatlanul elfogyasztják őket. Néhány tudós bizonyára azon a véleményen van, hogy egy kis nehéz fém még nem olyan káros az emberi test számára, mivel ezek az egész Földön megtalálhatók...

A száj- és körömfájás előidézője a különböző állatfajoknál szintén a nagyszájú ember, aki azt hitte, hogy el tudja lopni a Földet Istentől. A szájhős és a tudományra hallgató ember azon a nézeten van, hogy segítene, ha minden állatot, amely a száj- és körömfájás tüneteit mutatja, eltakarítanánk, és mindent fertőtlenítenénk, hogy úrrá legyünk a betegségen. Az ember azonban, aki maga a járvány, magát nem fertőtleníti – továbbra is úgy cselekszik, mint eddig.

Vajon mikor fordul majd elő, hogy az emberek okozta járványok embereket betegítenek meg, és emberhullák ezreit égetik el, hogy a járványokat felszámolják?

A tudomány megnyugtatja a tömegek felháborodott és ijedt kedélyét, amikor úgy nyilatkozik, hogy a száj- és körömfájás az emberre nem fertőző. A sok biztonsági intézkedés csak azért szükséges, hogy a hústermelést rövid időn belül újra folyamatba állítsák, s ezzel az állati tetemek evése tovább folytatódhasson. – De az ok semmi esetre sem ebben keresendő. Az állatbetegségek, a száj- és körömfájás valamint a BSE már régóta a szájhősöknek és a tudományban hívőknek a vérében van. Sokféle úton terjesztik, így az állatáldozatokon keresztül is, mikor máglyákon áldoznak fel állatokat az alvilág „istenének” és az ő cinkostársainak.

Az állatok gyilkolása az emberek halálát jelenti.

A tudomány továbbra is zavaros vizekben halászik, ahelyett, hogy azok vérében tenné, akik energia-volumenjük, életnedvük, vagyis életerejük egy részét önkéntesen adták át azoknak az állatoknak, melyeket profithajzásból mesterséges megtermékenyítéssel saját céljaikra teremtettek.

Az emberiség veszített. A számítás nem vált be. A Sátán egyre inkább belebonyolódik a saját hurokjaiba, mert amit az ember vet, azt aratja.

Sokan feltehetik a kérdést, hogy hol marad az Isten és a felebarát iránti szeretet. Az Isten és a felebarát iránti szeretet egyrészt Isten emberekbe fektetett bizalmában rejlett, másrészt megmarad életmagként a természet minden erejében, minden lélekben és emberben, és az állatok részlekeiben.

Bár a Mindenség Bölcse tudott az emberi önzés vadhajtásairól és az emberek gyarlóságáról, mégis rájuk bízta a Földet. De ha valaki nemcsak visszaél a bizalommal, hanem meg is támadja az életet, ami Isten, Isten nem fog nekiállni vitatkozni a támadóval. Ő nem fog szándékosan lealacsonyodni arra a szintre, hogy azokkal perlekedjen, akik maguk akarnak az Örökkévaló és az Örökkévalóság lenni.

Micsoda elbizakodottságra vetemedett a tudomány némely dologban, melyet haladásként, vívmányként és hőstettként dicsőítettek és dicsőítenek: az atommag hasadásától és a világmindenség meghódításától kezdve a szervátültetésen, növények és állatok génmanipulációján keresztül egészen a klónozott állatig, klónozott emberig és a lehetőségekig, amelyek a legmodernebb géntechnika alkalmazásával adódnak az embereknek! Itt valójában arról van szó, hogy beleavatkozzanak az isteni teremtésbe, és azt mindinkább kivegyék Isten kezéből.

Hogy milyen erők működnek annak érdekében, hogy a világban, az államban, az egyházban és a tudományban a fejlődést egy meghatározott szélsőséges irányba tereljék, szintén leolvasható volt ama leplezetlen diadalkiáltásból, amikor 2000 nyarán a médiában hírül adták, hogy „megfejtették az emberi genomot”*. Egészen nyíltan büszkélkedett az ember, hogy elragadta Istentől az Ő titkait, hogy kibetűzte az emberi élet építési tervrajzát, és az eseményt, mint az új időbe való döntő lépést ünnepelte, mikor is az ember a teremtés ura lehet. – Ez mindent elmond.

* genom = a teljes haploid kromoszóma a benne lokalizált génekkel

Emlékezzünk vissza, hogy mit mondott Isten, amikor 1999-ben mintegy kivette a Földet az emberiség kezéből, s megkötötte a szövetséget a Földdel, a természettel és az állatokkal, valamint ezeket a szellemlények és a természet isteni lényei oltalmába helyezte:

Az emberiség fokozatosan eléri negatív üzelmeinek tetőpontját. Az ellenfél úgy véli, hogy azokon az elfajzott embereken keresztül, akik beleavatkoznak az életbe, és megjártsszák a Teremtőt, diadalmaskodhat Felettem. Ő mindig tévedett. Ezúttal is téved, mert a Földanya az Enyém. (A Gabriele-alapítvány. A természet és az állatok iránti felebaráti szeretet saamlini műve című német nyelvű brosúra 12. oldala.)

Most értük el a tetőpontot, talán már a billenő-pontot. Ez meg is mutatkozik:

Minden úgy van, ahogyan van. A dolgokon nem változtat, hogy hisszük azokat, vagy sem.

2001. február 27-én Isten, az Örökkévaló a következő komoly és súlyos üzenetet adta az emberiségnek, amelyet sok rádióállomás számos nyelven sugározott és sugároz az egész világra:

A Teremtő mondta:

*ÉN VAGYOK Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene.
Én Vagyok minden igaz próféta Istene.*

Én, ISTEN, a Mindenható, felemelem hangomat prófétám és követem által, és az emberiséghez fordulok.

Hagyjatok fel teremtménytársaitok, állattestvéreitek fogyasztásával!

Hagyjátok abba kínzásukat az állatkísérletek és szabadságuk megvonása által, miközben állatokhoz nem méltó istállóban tartjátok őket! Az állatok szeretik a szabadságot, ugyanúgy, mint ti, emberek.

Hagyjátok abba a talajban élő kis állatkák megölését a műtrágyázással, trágyázással és hasonlókkal!

Hagyjátok abba az erdők kivágását és felgyújtását, és ne vegyétek el az állatok életterét az erdőkben és a mezőkön. Adjátok vissza életterüket, az erdőket, a földeket és a mezőket; különben sorsotok, amit ti okoztatok magatoknak, elveszi házatokat, kerteket és táplálékforrásokat a világszerte tomboló katasztrófák által, melyeket ti magatok teremtettetek meg az élet- és természet elleni viselkedésetekkel, beleértve az állatok elleni viselkedéseteket is.

Ha az emberek szavaimat most is szélnek eresztik, akkor viharok és világméretű sorscsapások fognak bekövetkezni, és emberek százezreit ragadják magukkal – egyrészt világméretű katasztrófákkal, másrészt betegségekkel, amelyek járványokhoz hasonlóan törnek rájuk, és amelyeket maguk az emberek okoztak az állatok iránti mindennemű szellemi etika és erkölcs hiányában, amikor jelenleg állatok ezreit égetik el. Aki nem változik meg, azzal hasonló történik.

Szavam kimondatott. A világméretű apokalipszis már folyamatban van. Aki ezt nem akarja meghallani, az egyre gyakrabban fogja érezni a maga teremtette okok következményeit. A Földet a növényekkel, az állatokkal és az ásványokkal együtt magamhoz emeltem. Aki továbbra is kezét emel a Földanyára és a rajta élő összes létformára, az érezni fogja a következményeket. Hagyjatok abba a kínzást, a gyilkolást és az öldöklést!

Hagyjatok fel, ti emberek, bestiális magatartásokkal, ami végső soron benneteket fog sújtani és nem más lényeket, mert amit akár a legjelentéktelenebb teremtménytársaitokkal is tesztek, azt Velem és önmagatokkal teszitek.

Elég! Változzatok meg, különben folytatódik az aratás, ami a ti vetésetek.

ÉN VAGYOK, aki VAGYOK, mindig Ugyanaz, tegnap, ma és holnap, mindörökké.

Elismételem: Isten az igazságos férfiakon és asszonyokon keresztül figyelmeztette az embereket. Sőt, Isten, az Örökkévaló még a Fiát, a Menny társuralkodóját is elküldte. A mai időben ismét egy prófétát küldött az emberekhez, egy asszonyt, akin keresztül hirdette és most is hirdeti üzenetét és figyelmeztetéseit az embereknek világszerte. De az emberek tömegei, élén a papsággal, aki minden időkből a próféták ellen volt, nem hallgatott Isten szavára. Az emberek Isten iránti szeretete kihűlt, első helyre kerültek a perverzítások és kicsapongások,

beleértve a szexualitást is. Bármit is gondol és bárhogyan is viselkedik az ember – Isten szeretete megmarad, mert az maga az Élet és szétzúzhatatlan.

Aki meg szeretné találni Isten szeretetét, annak nem volna szabad az egyház és a tudomány szájhőseire hallgatnia, hanem Jézus, a Krisztus tanítását kell tudatosítania, aki példaként élte előttünk Isten Mózes által adott parancsolatait, és hirdette nekünk, embereknek az Ő Hegyi Beszédét. Tanításként kaptuk és kapjuk a Belső Utat, amely kivezet az oksági kötelékekből. Aki meg akar változni, élhet ezzel az ajánlattal.

Isten tisztítja a Földbolygót. Fokozatosan visszaveszi az állatok, növények és ásványok életét, hogy azt ismét visszaadhassa majd a megtisztított Földnek. Mindazok a szörnyűségek után, amiket az ember az állatokkal, növényekkel és ásványokkal tett, most az ember jön sorra. Ki fog halni ez az eldurvult és romlott társadalom. Az emberi test ugyanis a Föld terméke, és ismét földdé lesz, hogy Isten, az Élet azt egy világosabb földi szubsztanciává alakíthassa át. Az apokaliptikus idő már elkezdődött. Ahogyan Isten azt kinyilatkoztatta, ez el is jön. Létrejön egy új Menny és egy új Föld. Az új Földön békeszerető emberek fognak élni, akik egységben vannak minden állattal, növényfajjal és ásvánnyal, és nem lesz több harag az Ő földjén. Akkor majd megszűnik a halál, mert megszűnt az emberek, az állatok és a természet ölése. Amikor a békés emberek az Ő szent országában meghalnak, szellemtestük az Öröklétbe jut, mert emberként úgy éltek, ahogyan Isten akarta. A természet birodalmaiban sem lesz többé ölés, hanem csak meghalás, egy örökre elköltözés, midőn a lény egy finomanyagú életbe megy át, amely örökké tart.

Ez jelenti a szellemi evolúciót, az átmenetet a durva anyagból a finom anyagba, az igazi Létebe.

Az őskeresztények hitvallása és életszemlélete az Univerzális Életben

Hiszünk Istenben, az örök Szellemben, aki átáramlik a végtelenségen, aki mindenben és mindenkinben a jelenlévő, oszthatatlan Élet.

Hisszük, hogy Isten a hatalmas, teremtő erő és a teremtés forrása, az áramlat, amelyben minden fénylény és a természet birodalmai élnek.

Hisszük, hogy a hatalmas teremtő erő, a Lét összességének forrása jelen van a természet birodalmainak minden építő kövében, az ásványokban, a növényekben és az állatokban.

Hisszük, hogy a hatalmas teremtő erő, a Lét összességének forrása a fény és az Élet a világegyetem minden csillagában.

Hisszük, hogy a hatalmas erő, Isten dicsőséges Szelleme a szeretet mindenben, a mindenütt jelenlévő és lüktető erő minden lélekben és emberben.

Hiszünk az Egyben, az Egyetlenben, Istenben, a mi Atyánkban, a szeretet örök Atyjában, akinek gyermeke minden lény, lélek és ember.

Hisszük, hogy az Atya-Isten a szeretet megszemélyesített lénye, akit valamennyien, mint tiszta lények, újra szemtől szembe fogunk látni.

Hisszük, hogy Krisztus, az Isten Fia a Menny Társuralkodója, aki az Atya jobbján ül.

Hisszük, hogy Isten tiszta és szabad lényként teremtett bennünket, akik közül egyesek a bukás gondolatai következtében megterhelték magukat és további világos lényeket is magukkal vontak a megterhelésbe, miáltal a fényes szellemtestek bűnökkel egyre jobban leárnyékolták, beburkolták magukat és egyre sűrűbbek lettek, majd végül fokozatosan emberekké váltak.

Hiszünk a lélek előzetes létezésében, mely a finomanyagú tisztulási tartományokon keresztül újra visszatér és újra tiszta lényvé válik, mert őt Isten tiszta lényként teremtette, de a bukás következtében megterhelte magát.

Hiszünk az örök életben, és abban, hogy lépésről lépésre minden lélek vissza fog térni Isten Birodalmába, Jézus, a Krisztus, a mi Megváltónk által.

Hisszük, hogy minden ember és lélek egymásnak testvére, akik valamennyien a Szeretet nagy Szellemében, Istenben, a mi Atyánkban egy nagy egységet alkotunk.

Hisszük, hogy minden ember Isten temploma, és hogy mindenki Isten Krisztusának Szelleme lakozik, aki a szabadság Szelleme.

Hiszünk Jézusban, Isten Krisztusában, az örök Atya Fiában, aki minden lélek és ember Megváltója.

Hiszünk az ember-Jézus szeplőtlen, természetes fogantatásában.

Hiszünk Jézusnak, a Krisztusnak szavaiban, hogy mi újból Atyánk képmásává fogunk válni, aki tiszta lénynek látott és teremtett meg bennünket, és akit akkor fogunk újra látni, amikor majd szellemtestünk tisztán és tökéletesen sugárzik, mint az örök Atya képmása, aki egyben az Anya princípiumát is megtestesíti, mert Isten, a mindenütt jelenlévő áramlat, tartalmazza mindkét princípiumot, mind az Atya- mind az Anya-princípiumot is.

Hisszük, hogy Jézus, a Krisztus, a Megváltónk, már 2000 évvel ezelőtt megkezdte minden lélek és ember hazavezetését, és hogy mindannyian vissza fogunk térni Krisztus, a Megváltónk által.

Hisszük, hogy a minden lélek és ember Megváltója nélkül nem jutunk el az örök Atyához, és hogy a megváltó erő, mely minden lélekben és emberben hat, támogatást, támaszt és vezetést jelent minden léleknek és embernek az örök atyai házba vezető útján. Ő az Út, az Igazság és az Élet.

Hiszünk a tisztító övezetekben, ahol a megterhelt lelkek élnek azért, hogy fokozatosan bejussanak Isten Birodalmába, vagy hogy újra visszatérjenek a Földre, és emberré váljanak.

Hiszünk a reinkarnációban, a súlyosan megterhelt, valamint azon lelkek megtestesülésében, akik emberként rövid földi életükben sok mindent le tudnak tisztítani, és jóvá tudnak tenni, ami lélekként számukra csak hosszú ciklusokban volna lehetséges. Hiszünk a világos lelkek inkarnációjában, akik azért válnak emberré, hogy szolgálják a Földön Azt, Akit megillet minden tisztelet és dicséret.

Hiszünk a vetés és aratás törvényében: amit az ember elvet, azt aratja.

Hiszünk Isten nagy kegyelmében és irgalmasságában, mely mellettünk áll és segít, hogy bűneinket a kellő időben felismerjük, megbánjuk, letisztítsuk, és többé ne kövessük el, mielőtt még bűneink sorscsapás formájában utolérnének bennünket.

Hisszük, hogy további inkarnációk nélkül vissza tudunk térni igazi hazánkba, az Öröklétbe, ha Megváltónk segítségével úgy használjuk a napokat, hogy bűneinket megbánjuk, letisztítjuk, és többé nem követjük el.

Hisszük, hogy nincsenek véletlenek, és hogy a reinkarnáció által földi létünk jelentőséget nyer, mely választ ad kérdéseinkre, hogy miért vagyunk ebben a világban, és hogy ez vagy az miért van úgy, ahogy van. Felismerjük az okokat, amennyiben a reinkarnáció folyamatába bevonjuk a vetés és aratás törvényét is, miközben segítünk egymásnak a megterhelések hordozásában.

Hiszünk Isten Tízparancsolatában, melyet Mózes által adott, és Jézus Hegyi Beszédében.

Hisszük, hogy kizárólag az aktív hit által, vagyis a Tízparancsolat és a Hegyi Beszéd megvalósításával tudunk csak eggyé válni Krisztussal.

Az aktív hit, mely Krisztussal az Életbe vezet, nekünk őskeresztényeknek azt jelenti, hogy felismerjük bűneinket, Megváltónk segítségével azokat megbánjuk, bocsánatot kérünk, felebarátunknak megbocsátunk, a kárt, ha az még lehetséges, jóvá tesszük, és ezeket a felismert és letisztított bűnöket többé nem követjük el.

Isten akaratának lépésenkénti teljesítése abban rejlik, hogy nem követjük el többé azokat a bűnöket, amelyekre az Örökkévaló a Tízparancsolatban és Jézus a Hegyi Beszédben rámutatott.

Hiszünk a csendes magányban elvégzett mély, belső imában, és Isten Krisztusának ima által való segítségével.

Hiszünk abban, hogy minden, ami besűrűsödött, fel fog oldódni, hogy azután újra finomanyagúvá váljon, ahogy az az örök életben az őскеzdetből fogva van.

Hisszük, hogy Jézus, Isten Krisztusa létrehozza a Békebirodalmat a Földön, és hogy a megtisztult és egyre világosabbá váló Föld fényszubsztanciaként fokozatosan az Öröklétbe fog térni.

Hisszük, hogy Isten az egyetlen Élet, amelyre Krisztus által és Krisztussal, az Ő tanításának megvalósításával törekszünk, mert Ő, mint Jézus a következő szavakkal erre szólított fel bennünket: *„Aki hallgatja tanításomat, és tettekre is váltja, hasonlít a bölcs emberhez, aki házát sziklára építette. Szakadt a zápor, ömlött az ár, süvöltött a szél, és rázúdult a házra, de az nem dőlt össze, mert sziklára alapozták. És aki pedig hallgatja tanításomat, de nem váltja tettekre, hasonlít a balga emberhez, aki házát homokra építette. Szakadt a zápor, ömlött az ár, süvöltött a szél, és rázúdult a házra. Az összedőlt és romhalmazzá vált.”*

Törekszünk az Istenben való életre úgy, hogy azt tesszük, amit Jézus akart, hogy feltámadjunk Krisztus által és Krisztussal, hogy betérjünk Isten szívébe, a Békebirodalomba.

Hisszük, hogy csak az egymással való megbékélés, nem pedig fegyver által jöhet létre béke a nemzetek között.

A hit és az élet nekünk őskeresztényeknek egyet jelent. Az aktív hit nélkül, tehát a Tízparancsolat és a Hegyi Beszéd lépésenkénti teljesítése nélkül nincs Istenben való élet.

Miben nem hisznek az őskeresztények

Nem hiszünk abban, hogy a Szent Szellem egy személy.

Nem hiszünk a büntető Istenben.

Nem hiszük, hogy Isten a lelket először a gyermek nemzésénél teremti meg.

Nem hiszünk egy olyan helyben, amelyet pokolnak vagy örök kárhozatnak neveznek.

Nem hiszünk a test feltámadásában.

Nem hiszünk a Szent Szellem által történő természetfeletti nemzésben.

Nem hiszünk Mária testi mennybevitelében.

Nem hiszünk az egyedül üdvözítő egyházban.

Nem hiszünk az egyházi intézményekben, akár katolikusnak akár evangélikusnak nevezik magukat.

Nem hiszünk a dogmákban, szentségekben és kultuszokban.

Nem hiszünk abban, hogy Isten parancsolatainak teljesítése nélkül, pusztán a hit által üdvözülhetünk.

Nem hiszük, hogy Isten megtalálható a kőépületekben, hiszen Isten temploma minden ember.

Nem hiszünk a csecsemők megkeresztelésében, mivel maga Jézus mondta: *„Először taníts, azután keresztelj.”*

Nem hiszük, hogy az Úrvacsorához szükség van ostyára és borra. Jézus apostolaival egyszerű vacsorát fogyasztott, és értelem szerint ezt mondta: *„Tegyétek ezt emlékezetemre.”*

Nem hiszünk a „Szentatyában”, a pápában, sem a bíborosok, püspökök, plébánosok és papok titulusaiban és hierarchiájában. A bibliában az áll – amelyben a katolikusoknak és a protestánsoknak szó szerint hinniük kellene – hogy *„Jézus a következőket mondta: Senkit a Földön ne nevezetek atyátoknak, mert egy az Atyátok, aki a Mennyekben van... Mert aki magát felmagasztalja, megaláztatik, és aki magát megalázza, felmagasztaltatik.”*

Maga a Biblia adja meg a választ, amelyben hisznek a katolikusok és a protestánsok, hogy miért nem kell az olyan titulusokban hinnünk, mint amilyenek a bíborosok, püspökök, plébánosok, papok és hasonlók. Ott ezt olvashatjuk: „...a farizeusok... elküldték hozzá tanítványaikat Heródes embereivel, akik ezt mondták: Mester, tudjuk, hogy igaz vagy és az Isten útját igazán tanítod, és nem kérdezel senkit sem, mert embereknek tekintélyére nem ügyelsz.”

Nem hiszünk egyetlen ember hibátlanságában sem.

Nem hiszünk a szentekben.

Nem hiszünk abban, hogy az ún. „utolsó kenet”, vagy a betegágyban, az utolsó percekben végzett gyónás által a bűnöket el lehet törölni.

Nem hiszünk a bűnök papok által való megbocsátásában.

Nem hiszünk a papok által felszentelt tárgyakban.

Nem hisszük, hogy a kolostori élet és az embertársaktól való elzárkózás által megtalálható Isten.

Nem hiszünk a zarándoklásban és a zarándokhelyekben.

Nem hiszünk az ereklyék és a szentképek tiszteletében.

Nem hisszük, hogy a bűnbocsánat megvásárlásával kiválthatjuk bűneinket.

Nem hisszük, hogy gyertyaadományokkal, azok gyújtogatásával és pénzzel meghódíthatjuk Isten szívét.

Aki szereti Istent, az örök Atyát és Fiát, Krisztust, az nem az emberek akaratát, hanem Isten akaratát cselekszi.

Gabriele-alapítvány

*A természet és az állatok iránti felebaráti szeretet
saamlini műve*

*A Te országod eljön – A Te akaratod valósul
Imádkozz és dolgozz*

A természet és az állatok iránti felebaráti szeretet saamlini műve többek között azért száll síkra, hogy az állatoknak életteret hozzon létre, ahol Isten szabad teremtményeihez méltó módon élhetnek, ahol fajuknak megfelelően szabadon és szabadságban mozoghatnak, üldözés és kínzástól való félelem nélkül, az emberekkel való növekvő pozitív kapcsolatban, akik segítenek nekik és gondoskodnak róluk, akik tiszteletet, megbecsülést és barátságot tanúsítanak irántuk érzésben, gondolatban és önzetlen cselekedetben.

Minderről többet olvashatnak a német nyelvű ingyenes broszúrában, amelyet kérésére elküldünk, és amelyet az alábbi címen rendelhet meg:

*Gabriele-Stiftung
Das Saamlinische Werk der Nächstenliebe
An Natur und Tieren*

*Max-Braun Straße 2
97828 Marktheidenfeld
Németország*

*Tel.: 0049 9391/ 504-424
Fax:0049 9391/ 504-430*

Német nyelvű folyóirat az új Földről,
ahol az emberek békésen élnek egymás közt és az állatokkal:

A Békebirodalom

A Te országod eljön – A Te akaratod valósul
Imádkozz és dolgozz

A Békebirodalom (Das Friedensreich) elemzi világunk eseményeit és egy új világgépet alakít ki, melynek alapja a Hegyi Beszéd és a Názáreti Jézus kozmikus tanai.

A Békebirodalom tudósít a Gabriele-alapítvány segítségével létrejövő felebaráti szeretet művéről a természet és az állatok iránt.

Minden hónapban megjelenik aktuális témáival a gazdaság és politika, környezetvédelem és mezőgazdaság, orvostudomány, természettudomány területéről és még sok más területről.

Rendeljen meg egy ingyenes olvasópróba-példányt a következő címen:

„Das Friedensreich”, Verlag DAS WEISSE PFERD
Max-Braun-Straße 2, 97828 Marktheidenfeld, Németország
Tel.: 0049 9391/ 504-207, Fax: 0049 9391/ 504-210

Ez az Én Szavam
A és Ω
Jézus Evangéliuma

*Krisztus kinyilatkoztatása,
melyet időközben az igazi keresztények
az egész világon ismernek*

Figyelemfelkeltő és sokat ígérő üzenet, lenyűgözően világos prófétai beszéd: „Ez az Én Szavam”. Hogyan élt Jézus valójában, és mit mondott 2000 évvel ezelőtt? Mit mond ma Krisztus az állatkínzásról, a természet gyalázásáról, a háborúról és békéről, az erkölcsről, a morálról, a reinkarnációról... és még sok minden másról.

Krisztus magyarázza azt, ami hiányzik a Bibliából, vagy amit ott tévesen adtak elő. Ebben a könyvben az olvasó az isteni törvényszerűségekről értesül, ahogyan azokat csak maga az Istenszellem tudja feltárni. Általános betekintést nyújt arról, ami volt, arról, ami van és arról, ami lesz. A tartalomból: Nem létezik büntető Isten – Isten a határtalan szeretet és szabadság – Jézus születése – Jézus gyermekora és fiatalsága – A bukás eseménye – A farizeusok a múltban és ma – A férfiak és nők egyenlősége – Minden ember Isten temploma – A “kenyérszaporítás csodájának” magyarázata – Sok állatfaj kihalása – Isten lényéről – Júdás árulása és megbánása – Krisztus föltámadása után – és még sok más téma.

1114 old. kötve. 2. kiadás, rendelési szám: S 007, a német kiadás ára 13,- EUR

Kapható: német, angol, francia, olasz, spanyol, szerb, horvát, lengyel, szlovén nyelveken. (A teljes magyar fordítás előkészületben van.)

Ingyenes brosúra: Kivonat az Ez az Én Szavamból, 46 old. – szövegkivonatokat tartalmaz a műből, olvasópróba-ként szívesen elküldjük Önnek.

Univerzális Élet, 5002 Szolnok, Pf. 125.

Tel.: 06-56/ 411-289

E-mail: univerzalis.elet@freemail.hu
elet.uni.hu

A Próféta további kiadásai:

- 1. sz. Kérdések Isten prófétaasszonyához
- 2. sz. Kérdések a prófétaaságról
- 3. sz. Az asszonyok helyzete a közösségben
- 4. sz. Isten művének felépítése és megvalósítása – az üzemi gazdálkodás a Hegyi beszéd szerint –, melyet Isten Krisztusának Szelleme adott

„*A Próféta*” 15. száma:

Az állatok panaszkodnak –
a próféta vádol!

Bizonyára megkérdezik, mi köze egy prófétának az állatokhoz? Válaszként egy ellenkérdés: Isten talán hallgasson, amikor teremtményeit a legszörnyűbb módon kínozzák? Felemeli szavát értük, amit most prófétája, Gabriele által tesz, aki az állatoknak hangot kölcsönöz: „*Mi állatok, a ti teremtménytársaitok barátként, úgyszólván testvérként szeretnénk viselkedni veletek szemben. És ti? Nem tettünk ellenetek semmit. Miért teszitek ezt velünk? ... Gondoljatok arra, hogy a kegyetlenség újra kegyetlenséget fog okozni annak az embernek, aki kegyetlen. Aggódok az emberek hideg szíve miatt...*”

E könyv lényeges célja, hogy rámutasson azokra az összefüggésekre, amelyekre eddig még senki nem világított rá: hogy az embereknek évezredek keresztül természetes dolog volt az állatok és emberek iránti kegyetlen bánásmód, ennek a gondolkodásnak megvoltak a maga módszerei, és sokak számára talán meglepő az eredendő oka. *166 old. színes fotókkal*

A Próféta c. brosúra minden száma ingyen megrendelhető a következő címen (csak a postaköltséget kell kifizetni):

Univerzális Élet, 5002 Szolnok, Pf. 125.

Tel: 06-56/ 411-289

E-mail: univerzalis.elet@freemail.hu

elet.uni.hu

További könyvek

A Hegyi Beszéd

Konkrét utasítások az Isten törvénye szerinti életre a hétköznapokban: Hogyan viselkedjek helyesen felebarátommal szemben? Hogyan kerülök közelebb Istenhez felebarátomban? Hogyan változtathatom meg életemet, hogy békés, kiegyensúlyozott és dinamikus legyek? Egyszerű életszabályok, mint: "Amit elvársz felebarátodtól, azt először te magad tedd meg". Aki ezt alkalmazza, az tapasztalja pozitív, forradalmi hatását életében.

Krisztus mondja: „A Hegyi Beszéd a belső út Isten szívéhez, mely a tökéletességbe vezet”. Mint Názáreti Jézus adta nekünk Krisztus a Hegyi Beszédet, ezt magyarázza és mélyíti ma prófétai szaván keresztül az Univerzális Élet nagy kinyilatkoztatási művében: "Ez az Én Szavam. A és Ω. Jézus Evangéliuma. Krisztus kinyilatkoztatása, melyet időközben az igazi keresztények az egész világon ismernek." Ebből a mindent átfogó műből kivonatszerűen található e könyvecskében Jézus Hegyi Beszéde minden szellemileg törekvő ember számára.

116. old., kartonkötés, rendelési szám: S 008 hu

Isten Tízparancsolata Az őskeresztények élete

A világ, olyan amilyen, miért nem tud békét nyújtani nekünk? Mert nem önzetlen szeretetből, hanem önzésből áll. Az embereknek azáltal kellene megváltozniuk, hogy kibontakoztatják a belső szeretetet, az önzetlen szeretetet. Akkor ez a kemény, béke nélküli világ fokozatosan átalakulna. A Tízparancsolat megmutatja az utat, mivel a Tízparancsolat a Menny Abszolút Törvényének, az önzetlen szeretet isteni törvényének a kivonata.

A bőség, amelyet a Tízparancsolat magába foglal, megnyílik mindazoknak az embereknek, akik lépésről lépésre teljesítik az Örök Törvényből kivont parancsolatok tartalmát, és ezeket gondolkozásuk és cselekedeteik által életre hívják. E könyv vázolja a Tízparancsolat szélességét és mélységét. Ugyanakkor megmutatja, hogyan igyekeznek az Univerzális Élet őskeresztényei, a Krisztus-barátok mindjobban alkalmazni a Tízparancsolatot a hétköznapi élet különböző helyzeteiben.

85 old. kartonkötés, rendelési szám: S 504 hu

Keresztény hit szabadon, Isten Szellemében

**Minden vasárnap, de. 10. 00 órai kezdettel
az őskeresztények találkozóhelyein**

Az őskeresztény hit nem kötődik felekezetekhez, sem katolikushoz, sem reformátushoz, sem bármi máshoz, hanem egyedül Krisztusra irányul. Nincs tagságdíj, mert tagság sincs. Felszabadult a papok, plébánosok, püspökök, bíborosok, excellenciák és eminenciák alól. Nekünk nincs "szent Atyánk" a Földön, hanem egy Atyja van mindenkinek, aki a mennyben van. Mindnyájan fivérek és nővérek vagyunk KRISZTUS Szellemében.

A Kozmikus Életiskola, a Minden istenkereső találkozója nyitva áll mindenki előtt, függetlenül attól, hogy milyen felekezethez tartozik; keresztény, hindu, muzulmán, más hitű vagy éppen ateista. Az őskeresztények nem nézik a vallási hovatartozást, hanem egyedül csak arra törekednek, hogy Istenhez közelebb kerüljenek.

Így az istenkereső emberek ma ismét egyszerű termekben gyülekeznek világszerte ugyanúgy, mint az őskeresztények 2000 évvel ezelőtt, hogy meghallgassák a prófétai szó által a mai időben újra kinyilatkoztatott Názáreti Jézus kozmikus tanait, és hogy azokról elbeszélgessenek. A Kozmikus Életiskolában gyakorlati segítséget kapnak a hétköznapokra a Hegyi Beszéd szellemében.

A Kozmikus Életiskola keretén belül rendszeres időközökben a Belső Út oktatása folyik: *Boldogság, szabadság és siker. Őskeresztény Életiskola. A bennünk lakozó Isten Szellemével való eggyé válás Belső Útja.*

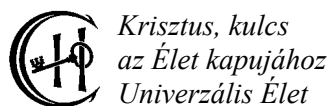
Az Istenhez igyekvő, szabad keresztények világszerte az őskeresztények találkozóhelyein gyülekeznek. A rendezvényt Würzburgból közvetítik minden kontinens nagyobb városába. Minden őskeresztény találkozóhely telefonon keresztül bekapcsolódhat a beszélgetésbe.

Jöjjön el hozzánk, kötelezettség nélkül, akár teljesen ismeretlenül.
Hozza magával barátait, ismerőseit!

Az őskeresztények találkozóhelyei Magyarországon:

Szolnok: HEMO, Táncsics Mihály u. 5/9.
Budapest: LÁNG Művelődési Központ, XIII. Rozsnyai u. 3.
Eger: CIVILHÁZ, Bajcsy-Zsilinszky u. 9.

Információk: 06-56/ 411-289
E-mail: univerzalis.elet@freemail.hu

Univerzális Élet
5002 Szolnok, Pf. 125
elet.uni.hu
www.universelles-leben.org

*Az „A Próféta” – a Szó és a kiadvány ingyenes.
Aki hozzá szeretne járulni adományaival a lap kiadásához, azt a következő bankszámlán
teheti:*

*Kereskedelmi és Hitelbank Rt. 5000 Szolnok, Szapáry út 25-29.
10404508-45016626-00000000*